

213 Sayılı Vergi Usul Kanunu, 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu, 5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu, 2978 Sayılı Ücretlilere Vergi İadesi Hakkında Kanun, 492 Sayılı Harçlar Kanunu, 488 Sayılı Damga Vergisi Kanunu, 210 Sayılı Değerli Kâğıtlar Kanunu, 1319 Sayılı Emlak Vergisi Kanunu, 2464 Sayılı Belediye Gelirleri Kanunu, 3074 Sayılı Akaryakıt Tüketim Vergisi Kanunu, 2380 Sayılı Belediyelere ve İl Özel İdarelerine Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanun ile 6802 Sayılı Gider Vergileri Kanununda Değişiklik Yapılması ve Bu Kanunlara Bazı Hükümler Eklenmesi ve 190 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Eki 1 Sayılı Cetvele Yeni Kadrolar Eklenmesi Hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 11.12.1985 Sayı : 18955)

Kanun No. : 3239

Kabul Tarihi : 4.12.1985

BİRİNCİ BÖLÜM

213 Sayılı Vergi Usul Kanunu ile İlgili Değişiklikler

MADDE 1. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 5 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra ilave edilmiştir.

Bu kanunda yer alan belge düzenine uymayan veya kaçakçılık fiili ile vergi ziyanına neden olup tarh edilen vergi ve kesilen cezası kesinleşen mükellef ve vergi sorumlusunun, Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslara göre basım ve TRT yolu ile açıklanması vergi mahremiyetini ihlal sayılmaz.

MADDE 2. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 11 inci maddesinin sonuna aşağıdaki 3 fıkra ilave edilmiştir.

Mal alım ve satımı ve hizmet ifası dolayısıyla vergi kesintisi yapmak ve vergi dairesine yatırmak zorunda olanların, bu yükümlülükleri yerine getirmemeleri halinde verginin ödenmesinden, alım satıma taraf olanlar ile hizmetten yararlananlar, aralarında zimnen dahi olsa irtibat olduğu tespit olunanlar müteselsilen sorumludurlar.

Ancak üçüncü fıkrada belirtilen müteselsilen sorumluluk mal üreten çiftçiler ile nihai tüketiciler için söz konusu değildir.

Müteselsil sorumluluğun şartları, sınırları ve bu konuya ilişkin usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

MADDE 3. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 205 sayılı Kanunla değişik 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Uygulama süresi :

Madde 49. — Ziraat kazanç ölçüleri üç yıl için tespit olunur. Ancak satış fiyatı resmî kuruluşlar veya birliklerce tespit ve ilan olunan (destekleme alımları) ürünler için her yıl açıklanan en son fiyatlar esas alınır. Diğer taraftan ölçülerin tespitine esas olan unsurlarda önemli değişiklikler vukubulduğunun anlaşılması halinde, Ziraat Kazançlar Merkez Komisyonu, bu ölçülerin uygulama süresini lüzumlu gördüğü ziraat faaliyet ve mahsul neveleri için bir yıldan aşağı olmamak üzere kısaltmaya yetkilidir.

MADDE 4. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 3210 sayılı Kanunla değişik mükerrer 49 uncu maddesinin (b) ve (d) fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

b) Takdir komisyonlarının arsalara ve araziye ait asgarî ölçüde birim değer tespitine ilişkin takdirleri genel beyanın yapılacağı sürenin başlangıcından en az altı ay önce karara bağlanarak, arsalara ait olanlar

takdirin ilgili bulunduğu il ve ilçe merkezlerindeki ticaret odalarına, ziraat odalarına ve ilgili mahalle ve köy muhtarlıkları ile vergi dairelerine (1.3.1986 tarihinden itibaren belediyelere), araziye ait olanlar il merkezlerindeki ticaret ve ziraat odalarına ve vergi dairelerine (1.3.1986 tarihinden itibaren belediyelere) imza karşılığında verilir.

Takdir komisyonlarının bu kararlarına karşı kendilerine karar tebliğ edilen daire, kurum, teşekküller ve ilgili mahalle ve köy muhtarlıkları 15 gün içinde ilgili vergi mahkemesi nezdinde dava açabilirler. Vergi mahkemelerince verilecek kararlar aleyhine 15 gün içinde Danıştaya başvurulabilir.

Kesinleşen asgarî ölçüde arsa ve arazi birim değerleri, ilgili vergi dairelerinde, belediyelerde ve muhtarlıklarda uygun bir yere asılmak suretiyle genel beyan süresince ilan edilir.

d) (a) ve (b) fıkralarındaki bina metrekaresi normal inşaat maliyet bedelleri ile arsalar ve araziye ait asgarî ölçüde birim değer tespitlerine ilişkin süreleri Emlak Vergisi genel beyan dönemleri ile ilgili olmak üzere gerektiği ölçüde kısaltmaya Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 5. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2686 sayılı Kanunla değişik 72 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kuruluş :

Madde 72. — Takdir Komisyonu; illerde defterdarın, ilçelerde malmüdürünün (müstakil vergi dairesi olan ilçelerde ilgili vergi dairesi müdürünün) veya bunların tevkil edecekleri memurların başkanlığı altında ilgili vergi dairesinin yetkili iki memuru ile seçilmiş iki üyeden kurulur.

Arsalara ait asgarî ölçüde birim değer tespitinde takdir komisyonu; belediye başkanı veya tevkil edeceği memurun başkanlığı altında belediyenin yetkili bir memuru ile tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasının seçilmiş bir üye ile ilgili mahalle ve köyün muhtarından kurulur.

Araziye ait asgarî ölçüde birim değer tespitinde takdir komisyonu; valinin başkanlığı altında defterdar, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı il müdürü ile il merkezlerindeki ticaret ve ziraat odalarından seçilmiş birer üyeden kurulur.

Takdir komisyonları daimî veya geçici olurlar. Daimî komisyonların nerelerde kurulacağını Maliye ve Gümrük Bakanlığı belli eder.

Daimî komisyon bulunmayan yerlerde takdir işleri geçici komisyonlar tarafından görülür.

MADDE 6. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 74 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Komisyonların görevleri :

Madde 74 — a) 72 nci maddenin birinci fıkrasına göre kurulan takdir komisyonunun görevleri şunlardır.

1. Yetkili makamlar tarafından istenilen matrah ve servet takdirlerini yapmak;
2. Vergi kanunlarında yazılı fiyat, ücret veya sair matrah ve kıymetleri takdir etmek (Bu gibi takdirler de takdir kararına bağlanır).

Takdir komisyonu bu görevlerini yaparken takdir sebepleri bulunup bulunmadığını incelemeyebilir. Yalnız hatalı gördüğü muamelelerde, ilgili vergi dairesini yazı ile ikaz etmeye mecburdur.

b) 72 nci maddenin ikinci fıkrasına göre kurulan takdir komisyonu: 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 20 nci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca arsalar için her mahalle ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazide her köyün cadde, sokak veya değer bakımından farklı bölgeleri (Turistik bölgelerde değer bakımından farklı olanlar ilgili valilerce tespit edilecek pafta, ada veya parsel) itibarıyla asgarî ölçüde birim değer tespit etmekle görevlidir.

c) 72 nci maddenin üçüncü fıkrasına göre kurulan takdir komisyonu: 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 20 nci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca her il veya ilçe için arazinin cinsi (Kıraç, taban ve sulak) itibarıyla asgarî ölçüde birim değer tespit etmekle görevlidir.

(b) ve (c) fıkralarına göre yapılacak değer tespitinde, Emlak Vergisi Kanununun 31 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan normlardan ve bu maddeye göre hazırlanmış bulunan tüzük hükümleri ile gerektiğinde bilirkişiden yararlanılır.

MADDE 7. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 75 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu maddeye aşağıdaki üçüncü fıkra eklenmiştir.

72 nci maddenin birinci fıkrasına göre kurulan takdir komisyonu 74 üncü maddedeki görevleri dolayısıyla bu Kanunda yazılı inceleme yetkisine haizdir.

72 nci maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarına göre kurulan takdir komisyonları 79 uncu maddede yazılı yetkileri haizdir.

MADDE 8. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 112 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Özel ödeme zamanları :

Madde 112. — 1. İkmalen, re'sen veya idarece tarh olunan vergiler taksit zamanlarından evvel tahakkuk etmişse taksit süreleri içinde; taksit süreleri kısmen veya tamamen geçtikten sonra tahakkuk etmişse; geçmiş taksitler, tahakkuk tarihinden başlayarak bir ay içinde ödenir.

2. Memleketi terk ve ölüm gibi mükellefiyetin kalkmasını mucip haller dolayısıyla beyan üzerine tarh olunan vergiler, beyanname verme süreleri içinde ödenir.

Mükellefin, vadeleri mezkûr süreden sonra gelen vergileri de aynı süre içinde alır.

Memleketi terk edenlerin, ölenlerin veya benzeri haller dolayısıyla mükellefiyetleri kalkmaların ikmalen, re'sen veya idarece tarh olunan vergileri tahakkuk tarihinden başlayarak bir ay içinde ödenir.

Bu fıkrada yazılı tahsil süreleri Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun mucibince teminat gösterildiği takdirde, Vergi Kanunu ile belli taksit zamanına kadar ve taksit zamanı geçmiş ise üç ay uzatılır.

3. Vergi mahkemesinde dava açma dolayısıyla 2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinin 8 numaralı bendi gereğince tahsili durdurulan vergilerden taksit süreleri geçmiş olanlar, vergi mahkemesi kararına göre hesaplanan vergiye ait ihbarnamenin tebliği tarihinden itibaren bir ay içinde ödenir. Ayrıca ikmalen, re'sen veya idarece yapılan tarhiyatlarda:

a) Dava konusu yapılmaksızın kesinleşen vergilere, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, son yapılan tarhiyatın tahakkuk tarihine kadar;

b) Dava konusu yapılan vergilerin ödeme yapılmamış kısmına, kendi vergi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, yargı organı kararının tebliğ tarihine kadar;

Geçen süreler için 6183 sayılı Kanuna göre tespit edilen gecikme zammı oranında gecikme faizi uygulanır. Gecikme faizi de aynı süre içinde ödenir. Gecikme faizinin hesaplanmasında ay kesirleri nazara alınmaz.

Uzlaşılın vergilerde gecikme faizi; uzlaşılın vergi miktarına, (a) fıkrasında belirtilen tarihten itibaren uzlaşma tutanağının imzalandığı tarihe kadar geçen süre için uygulanır.

Dava açılması nedeniyle tahsili duran vergi ve cezalar mükellefler tarafından istenildiği takdirde davanın devamı sırasında da kısmen veya tamamen ödenebilir.

MADDE 9. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 114 üncü maddesinin ikinci fıkrasını takiben bir fıkra eklenmiş ve son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yatırım indirimi uygulamasında yatırımcının yatırım veya işletme döneminde öngörülen özel şartları ihlal etmesi halinde, zamanaşımı bu şartların ihlal edildiği yılı takip eden yıl başından itibaren başlar.

Damga vergisine tabi olup vergi ve cezası zamanaşımına uğrayan evrakın hükmünden tarh zamanaşımı süresi dolduktan sonra faydalandığı takdirde mezkûr evraka ait vergi alacağı yeniden doğar.

MADDE 10. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 115 inci maddeyi takiben aşağıdaki mükerrer 115 inci madde eklenmiştir.

Tahakkuktan vazgeçme :

Mükerrer Madde 115. — İkmalen, re'sen veya idarece tarh edilen vergi ve bunlara ilişkin cezaların toplam miktarı 2 500 lirayı (2 500 lira dahil) aşmaması ve tahakkukları için yapılacak giderlerin bu miktardan fazla olacağını tespiti halinde, Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenecek usul ve esaslar dahilinde tahakkuklarından vazgeçilebilir.

MADDE 11. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 126 ncı maddesinin (b) bendini müteakip aşağıdaki (c) bendi ilave edilmiştir.

c) İhbarname ve ödeme emri ilan yoluyla tebliğ edilen vergilerde 6183 sayılı Kanuna göre hacizin yapıldığı;

Tarihten başlayarak bir yıldan aşağı olamaz.

MADDE 12. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 127 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Maksat ve yetki :

Madde 127. — Yoklamadan maksat, mükellefleri ve mükellefiyetle ilgili maddî olayları, kayıtları ve mevzuları araştırmak ve tespit etmektir. Yoklamaya yetkili memurlar, ayrıca vergi kanunlarının uygulanması ile ilgili olarak :

a) Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenmiş usuller dahilinde özel yetki verilmiş olmak kaydıyla günlük hâsılatı tespit etmek,

b) 3100 Sayılı Kanun kapsamına girip ödeme kaydedici cihaz kullanılmak mecburiyetinde olanların bu mecburiyete uyup uymadıklarını, bu cihazları belli edilmiş esaslara göre kullanıp kullanmadıklarını ve günlük hâsılatı tespit etmek,

c) Günlü gününe kayıt yapılması zorunlu defterlerin iş yerlerinde bulundurulup bulundurulmadığını, tasdikli olup olmadığını usulüne göre kayıt yapılıp yapılmadığını, vergi kanunları uyarınca düzenlenmesi icap eden belgelerin usulüne göre düzenlenip düzenlenmediği ile kullanılıp kullanılmadığını, faturasız mal bulunup bulunmadığını, levha asma veya kullanma mecburiyetine uyulup uyulmadığını tespit etmek, kanunî defter ve belgeler dışında kalan ve vergi kaybının bulunduğu emare teşkil eden defter, belge ve delillerin tespit edilmesi halinde bunları almak,

d) Nakil vasıtalarını Maliye ve Gümrük Bakanlığının belirleyeceği özel işaretlerle durdurmak ve taşıtta bulundurulması icap eden taşıt pulu, yolcu listesi, fatura veya sevk irsaliyesi, yolcu bileti ile taşıma irsaliyelerinin muhtevası ile taşınan yolcu ve malların miktar ve malhiyetlerini ölçmek, tartmak, saymak suretiyle tespit etmek,

e) Taşıma irsaliyesi, sevk irsaliyesi ve faturanın taşıtta bulunmaması halinde bu belgelerin ibrazına kadar nakil vasıtalarını trafikten alıkoymak, taşınan malın sahibi belli değilse tespitine kadar malı bekletmek ve muhafaza altına almak, (Beklemeye ve muhafazaya alınan malların bozulmaya ve çürümeye maruz mallar olması halinde derhal, diğer mallar ise üç ay sonra Maliye ve Gümrük Bakanlığının belli edeceği esaslar dahilinde tasfiye olunur.)

Yetkisini haizdirler.

Yukarıda sayılan yetkilerin hangilerinin ne şekilde ve hangi hallerde kullanılacağını belirlemeye, yoklamaya yetkili olanların bu husustaki görev ve yetkilerini sınırlamaya Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

Yoklama ve denetimde görevli memurların görevlerini ifa sırasında, güvenliklerinin sağlanmasına ilişkin esaslar Bakanlar Kurulunca belirlenir.

MADDE 13. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 141 inci maddeyi takiben aşağıdaki ek madde eklenmiştir:

Yeminli malî müşavirlik :

Ek Madde — Yeminli Malî Müşavirlik mesleğinin konusu : Gerçek ve tüzelkişilerin, muhasebe sistemlerini kurmak, geliştirmek, işletmecilik, finans, malî mevzuat ve bunların uygulamaları ile ilgili işlerini düzenlemek, bu konularda müşavirlik yapmak, mükelleflerin malî tablolarını ve beyannamelerini ilgili malî mevzuat hükümleri, muhasebe prensipleri ve denetim standartları açısından tasdik etmektir.

Yeminli Malî Müşavirlerce gerçek ve tüzelkişilerin malî tabloları ve vergi beyannamelerinin mevzuat hükümlerine uygunluğunun tasdik edilmiş olması halinde, bu belgeler kamu idaresinin yetkili elemanlarınca tasdik işleminin kapsamı ölçüsünde incelenmiş belgeler olarak kabul edilir.

Ancak, bu Kanunla ve diğer kanunlarla kamu idaresine tanınan, teftiş ve inceleme yetkilerinin kullanılması ve gerektiğinde tekrarına ait hususlar saklıdır.

Yeminli Malî Müşavirler yaptıkları tasdikle ilgili işlemlerden sorumludurlar.

Yeminli Malî Müşavirlik unvanının kazanılması, bunların yapacağı işler, sorumluluk sınırları, yönetim çalışma ve disipline ilişkin esaslar ve diğer hususlar Bakanlar Kurulunca çıkarılacak Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenir.

Yeminli Malî Müşavirler Odalarının kuruluşuna ilişkin esaslar kanunla düzenlenir.

Yeminli Malî Müşavirler Kurulu biri başkan, biri başkanvekili olmak üzere 20 kişiden oluşur.

Yeminli Malî Müşavirler Kurulunun kuruluş, görev, çalışma ve denetim esasları seçilme usulü ile diğer konular Bakanlar Kurulunca belirlenir.

Kurul üyeleri ve personeli özlük hakları bakımından Sermaye Piyasası Kurulu üyelerinin ve personelinin tabi olduğu özlük hakları rejimine tabidir.

MADDE 14. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 149 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Devamlı bilgi verme :

Madde 149. — Kamu idare ve müesseseleri (Kamu hizmeti ifa eden kurum ve kuruluşlar dahil) ile gerçek ve tüzelkişiler vergülendirmeye ilişkin olaylarla ilgili olarak Maliye ve Gümrük Bakanlığı ve vergi dairesince kendilerinden yazı ile istenecek bilgileri belli fasıllarla ve devamlı olarak yazı ile vermeye mecburdurlar.

MADDE 15. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 168 inci maddesinin birinci fıkrasının 1 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1. İşe başlama bildirmeleri, işe başlama tarihinden önce; işi bırakma ve değişiklik bildirmeleri, bildirecek olayın vukuu tarihinden başlayarak bir ay;

MADDE 16. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 183 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve üçüncü fıkra yürürlükten kaldırılmıştır.

Yevmiye defteri ciltli ve sahifeleri müteselsil sıra numaralı olur. Mükellefler diledikleri takdirde yevmiye defteri ve tutulması zorunlu diğer defterlerini müteharrik yapraklı olarak kullanabilirler.

MADDE 17. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 221 inci maddesinin 3 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

3. Yeniden işe başlayanlar, sınıf değiştirenler ve yeni bir mükellefiyete girenler, işe başlama, sınıf değiştirme ve yeni mükellefiyete girme tarihinden önce; vergi muafiyeti kalkanlar, muafılıktan çıkma tarihinden başlayarak on gün içinde;

MADDE 18. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 223 üncü maddesine birinci fıkrayı takiben aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Tasdik makamı, bu Kanuna göre tasdike getirilen defterleri sosyal güvenlik ile ilgili kuruluşların mevzuat hükümlerine bağlı kalmaksızın tasdik eder.

MADDE 19. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 230 uncu maddesinin 5 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

5. Satılan malların teslim tarihi ve irsaliye numarası, (Malın alıcıya teslim edilmek üzere satıcı tarafından taşındığı veya taşıttırıldığı hallerde satıcının, teslim edilen malın alıcı tarafından taşınması veya taşıttırılması halinde alıcının, taşınan veya taşıttırılan mallar için sevk irsaliyesi düzenlemesi ve taşıtta bulundurulması şarttır.

Malın, bir mükellefin birden çok iş yerleri ile şubeleri arasında taşındığı veya satılmak üzere bir komisyoncu veya diğer bir aracıya gönderildiği hallerde de, malın gönderen tarafından sevk irsaliyesine bağlanması gereklidir. Bu benitte yazılı irsaliyeler hakkında fiyat ve bedel ile ilgili bilgiler hariç olmak üzere, bu madde hükmü ile 231 inci madde hükmü uygulanır. İrsaliyelerde malın nereye ve kime gönderildiği ayrıca belirtilir.

Şu kadar ki nihai tüketicilerin tüketim amacıyla perakende olarak satın aldıkları malları kendilerinin taşıması veya taşıttırması halinde bu mallara ait fatura veya perakende satış fişinin bulunması şartıyla sevk irsaliyesi aranmaz.)

MADDE 20. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 231 inci maddesinin beş numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bunu takiben altı numaralı bent eklenmiştir.

5. Fatura, malın teslimi veya hizmetin yapıldığı tarihten itibaren azami on gün içinde düzenlenir. Bu süre içerisinde düzenlenmeyen faturalar hiç düzenlenmemiş sayılır.

6. Bu Kanunun 232 nci maddesinin birinci fıkrasına göre fatura düzenlemek zorunda olanlar, müşterinin adı ve soyadı ile bağlı olduğu vergi dairesi ve hesap numarasının doğruluğundan sorumludur. (Ancak bu sorumluluk, aynı maddenin 2 nci fıkrasının uygulandığı halleri kapsamaz.) Fatura düzenleyenin istemesi halinde müşteri kimliğini ve vergi dairesi hesap numarasını gösterir belgeyi ibraz etmek zorundadır.

MADDE 21. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Maliye ve Gümrük Bakanlığı, mükellef ve meslek grupları itibariyle muhasebe usul ve esaslarını tespit etmeye, bu Kanuna göre tutulacak defter ve düzenlenecek belgelerin tutulması ve düzenlenmesi mecburiyetini kaldırmaya, vergi kayıp ve kaçığı önlemek amacıyla tutulmakta olan defter ve belgelere ilaveten tutulmasını veya düzenlenmesini uygun gördüğü defter ve belgelerin mahiyet, şekil ve ihtiva edeceği hususları belirlemeye, bunlarda değişiklik yapmaya; bunlar için tasdik, muhafaza ve ibraz mecburiyeti koymaya ve kaldırmaya, bedeli mukabilinde basıp dağıtmaya veya üçüncü şahıslara bastırıp dağıttırmaya, bunların kayıtlarını tutturmaya ve makinele kasa kullandırmaya ve vergi ziyanın önlenmesi, vergi ödemeyi teşvik bakımından, vergi kanunlarının uygulanmasıyla ilgili olarak levha kullandırma ve asma mecburiyeti getirmeye ve kaldırmaya yetkilidir.

MADDE 22. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 285 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Alacak senetlerini değerlendirme gününün kıymetine irca eden mükellefler, borç senetlerini de aynı şekilde işleme tabi tutmak zorundadırlar.

MADDE 23. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2365 sayılı Kanunun 68 inci maddesiyle değişik 344 üncü maddesinin birinci fıkrasının 8 numaralı bendinin üçüncü fıkrasını müteakiben aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Yıllık olarak verilmesi gereken beyannamelerde (münferit ve özel beyannameler dahil) 250 000, diğer beyannamelerde 50 000 lirayı geçen verginin haksız yere iadesine sebebiyet verilmesi veya bu miktarlarda vergi mahsupları veya indirimler nedeniyle ödenmesi gereken verginin noksan hesaplanması;

MADDE 24. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2365 sayılı Kanunla değişik mükerrer 347 nci maddesinin altı numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

6. Yıllık olarak verilmesi gereken beyannamelerde (münferit ve özel beyannameler dahil) 150 000, diğer beyannamelerde 30 000 lirayı aşan verginin haksız yere iadesine sebebiyet verilmesi veya bu miktarlarda vergi mahsupları veya indirimler nedeniyle ödenmesi gereken verginin noksan hesaplanması.

MADDE 25. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2365 sayılı Kanunla değişik 352 nci maddesinin I inci derece usulsüzlüklerle ilgili 1 numaralı bendi ile II nci derece usulsüzlüklerle ilgili 1 ve 7 numaralı bendleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, I inci derece usulsüzlüklerle ilgili bendlerin sonuna aşağıdaki 11 inci bend eklenmiştir.

I inci derece usulsüzlükler :

1. Vergi ve harç beyannamelerinin süresinde verilmemiş olması;

11. Veraset ve intikal vergisi beyannamesinin 342 nci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen süre içerisinde verilmemiş olması.

II nci derece usulsüzlükler :

1. Veraset ve İntikal Vergisi beyannamelerinin süresinin sonundan başlayarak 342 nci maddenin 1 inci fıkrasında belirtilen süre içinde verilmiş olması; (Emlak Vergisinde beyannamenin bu Kanunun 27 nci maddesinde yazılı ek süre içinde verilmiş olması.)

7. Vergi beyannameleri, bildirimler, evrak ve vesikaların kanunen belli şekil ve muhteviyatı ve ekleri ile bunlarla ilgili olarak yapılan diğer düzenlemelere ilişkin hükümlere uyulmaması olması.

MADDE 26. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2365 ve 2686 sayılı kanunlarla değişik 353 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Özel usulsüzlükler ve cezaları :

a) Fatura ve benzeri evrak vermeyen ve almayanların cezası :

Madde 353. — 1. 232, 234, 235 ve 236 nci maddeler gereğince verilmesi ve alınması icabeden fatura, gider pusulası ve müstahsil makbuzu ile serbest meslek makbuzunu vermeyen ve almayanlardan her birine, her fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu ve serbest meslek makbuzu için 5 000 liradan (Çiftçilerde 500 liradan) aşağı olmamak üzere bu vesikalara yazılması gereken meblağın yüzde üçü (Çiftçiler için yüzde biri) nispetinde özel usulsüzlük cezası kesilir.

Bir takvim yılı içinde her bir belge nevine ilişkin olarak tespit olunan yukarıda yazılı özel usulsüzlükler için kesilecek cezanın toplamı 2 500 000 lirayı geçemez.

2. Bu Kanunun 233 üncü maddesinde yazılı perakende satış vesikaları (perakende satış fişleri, ödeme kaydedici cihazlarla verilen fişler ile giriş ve yolcu taşıma biletleri) ile sevk irsaliyesi, taşıma irsaliyesi, yolcu listesi ve müşteri listesi kullanmak mecburiyetinde olanların bu belgeleri kullanmadıklarının, irsaliye ve yolcu listesini ayrıca taşıtta bulundurmadıklarının tespiti halinde kullanmadıkları, bulundurmadıkları, aslı ile örneğinde farklı meblağlara yer verdikleri veya gerçek bedelin altında düzenledikleri her bir belge için 5 000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

Ancak, bir takvim yılı içinde her bir belge nevine ilişkin olarak kesilecek usulsüzlük cezasının toplamı, her bir tespit için 250 000 lirayı aşmamak üzere 2 500 000 lirayı geçemez.

3. Günlük kasa defteri, günlük perakende satış ve hâsılat defteri ve serbest meslek kazanç defterinin işyerinde bulundurulmaması veya bu defterlere yazılması gereken işlemlerin günü gününe deftere kayıt edilmemesi veya yoklama ve incelemeye yetkili olanlara istendiğinde ibraz edilmemesi halinde ve vergi kanun-

larının uygulaması bakımından levha bulundurma veya asma zorunluluğu bulunan mükelleflerin bu zorunluluğa uymamaları halinde her tespitte 25 000 lira Özel Usulsüzlük cezası kesilir.

Bu maddede yazılı usulsüzlükler sonucunda vergi ziyayı da meydana geldiği takdirde bu ziyayı gerektirdiği vergi cezaları ayrıca kesilir ve bu cezalar hakkında 336 ncı madde hükmü uygulanmaz.

MADDE 27. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununa aşağıdaki mükerrer 354 üncü madde eklenmiştir.

İşyeri kapatma cezası :

Mükerrer Madde 354. — Yetkililerce, 353 üncü maddenin 1 ve 2 numaralı bentlerinde yazılı belgelerin bir takvim yılı içinde üç defa kullanılmadığının veya bulundurulmadığının tespiti halinde mükelleflerin işyerleri Maliye ve Gümrük Bakanlığının kararı ile bir haftaya kadar kapatılabilir. Bakanlık bu yetkisini mahalline devredebilir.

Kapatma yetkisine ve bu yetkinin mahalline devrine ilişkin usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

Ancak, işyeri kapatma cezasının uygulanabilmesi için yukarıdaki fıkrada belirtilen belgelerin kullanılmadığının veya bulundurulmadığının ikinci defa tespiti üzerine mükellefin bir yazı ile uyarılması ve tekrarı halinde işyeri kapatma cezası uygulanacağına duyurulmuş olması şarttır.

Mükellefler hakkında işyeri kapatma cezası uygulanmış olması, diğer cezaların uygulanmasına engel teşkil etmez.

MADDE 28. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2995 sayılı Kanunla değişik 358 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kaçakçılığa teşebbüs :

Madde 358. — 1. 344 üncü maddenin 1-6 numaralı bentlerinde yazılı fiilleri veya bir hesap dönemi içinde ayrı tarihlerde en az iki defa fatura, sevk irsaliyesi, gider pusulası, müstahsil makbuzu, serbest meslek makbuzu, taşıma irsaliyesi, yolcu listesi, günlük müşteri listesi düzenlememe ve vesikasız mal bulundurma fiilleri, verginin tarhı için kanunda belli edilen sürenin girmesinden önce meydana çıkarılanlar, bu fiillerin vergi ziyasına neden olup olmayacağına bakılmaksızın;

2. 3100 sayılı Kanun hükmü gereğince mecbur tutuldukları halde ödeme kaydedici cihazları almayanlar, cihazları bozanlar, bozuk cihazları kullanan veya başkalarının kullanmasına müsaade edenler ile bir hesap dönemi içinde ayrı tarihlerde en az iki defa cihazları kullanmamak suretiyle satış fişi vermedikleri tespit edilenler;

3. Bu Kanunun 127 nci maddesinin (d) bendi uyarınca Maliye ve Gümrük Bakanlığının özel işaretli görevlisinin ikazına rağmen araçlarını durdurmayanlar ve mükerrer 257 nci maddenin verdiği yetkiye dayanarak çıkartılan yönetmelik gereğince, Maliye ve Gümrük Bakanlığı ve Defterdarlıklar ile anlaşma yapan matbaa işletmecilerinden muhteviyatı itibarıyla yanıltıcı belge hasan veya basıp dağıtanlar ile yönetmelikte belirtilen bildirim görevini yerine getirmeyenler;

Kaçakçılığa teşebbüs etmiş sayılırlar.

MADDE 29. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2365 sayılı Kanunla değişik 361 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yetkili makam ve memurlar tarafından Kamu İdare ve müesseseleri ile gerçek veya tüzelkişilerden 148 ve 149 uncu maddeler gereğince istenilen bilgileri çekinme sebebi olmaksızın vermeyenler ile 150 nci maddenin 1 - 3 numaralı bentlerinde yazılı olanlardan bahsi geçen maddedeki bildirme mecburiyetini yerine getirmeyenlere 50 000 liraya kadar para cezası hükmolünür.

MADDE 30. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 371 inci maddesinin birinci fıkrasının 5 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

5. Mükellefçe haber verilen ve ödeme süresi geçmiş bulunan vergilerin, ödemenin geciktiği her ay ve kesri için, 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen nispette uygulanacak gecikme zammı oranında bir zamla birlikte haber verme tarihinden başlayarak 15 gün içinde ödenmesi.

MADDE 31. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2686 sayılı Kanunla değişik 376 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kaçakçılık, ağır kusur, kusur, usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarında indirme :

Madde 376. — Re'sen veya ikmalen tarh edilen vergi veya vergi farkını ve aşağıda gösterilen indirimlerden artakalan kaçakçılık, ağır kusur, kusur, usulsüzlük ve özel usulsüzlük cezalarını mükellef veya vergi sorumlusu ihbarnamelerin tebliği tarihinden itibaren otuz gün içinde ilgili vergi dairesine müracaatla vadesinde veya 6183 sayılı Kanunda zikredilen neviden teminat göstererek vadenin bitmesinden itibaren üç ay içinde ödeyeceğini bildirirse:

1. Kaçakçılık, ağır kusur veya kusur dolayısıyla kesilen cezanın birinci defada yarısı;
2. Müteakiben kesilen cezaların üçte biri;
3. Usulsüzlük veya özel usulsüzlük cezasının üçte biri;

İndirilir.

Mükellef veya sorumlu ödeyeceğini bildirdiği vergi ve vergi cezası farkını yukarıda yazılı süre içinde ödemez veya dava konusu yaparsa bu madde hükmünden faydalandırılmaz.

Yukarıdaki hükümler vergi aşına tabi olmaksızın kesilen usulsüzlük cezaları hakkında da uygulanır.

MADDE 32. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 376 ncı maddeden sonra 205 sayılı Kanunla eklenen bölümün Ek 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Uzlaşma talebi mükellef veya cezaya muhatap olanlar için vergi ve ceza ihbarnamesinin tebliği tarihinden itibaren 30 gün içinde yapılır.

MADDE 33. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 376 ncı maddeden sonra 205 sayılı Kanunla eklenen bölüme aşağıdaki Ek 11 ve Ek 12 nci maddeler eklenmiştir.

Tarhiyat öncesi uzlaşma :

Ek Madde 11. — Maliye ve Gümrük Bakanlığı vergi incelemesine dayanılarak salınacak vergilerle kesilecek cezalarda tarhiyat öncesi uzlaşma yapılmasına izin verebilir.

Tarhiyattan önce uzlaşmaya varılması halinde tutanakla tespit edilen bu husus hakkında dava açılmaz ve hiçbir mercie şikâyette bulunulamaz.

Tarhiyat öncesi uzlaşmanın temin edilememiş veya uzlaşma müzakeresinde uzlaşmaya varılmamış olması halinde mükellefler veya ceza muhatabı olanlar verginin tarhından ve cezanın kesilmesinden sonra uzlaşma talep edemezler.

(Tarhiyat öncesi uzlaşmaya ilişkin esas ve usuller Yönetmelikte belirtilir.

Ücretlilere vergi iadesinde uzlaşma :

Ek Madde 12. — 2978 sayılı Ücretlilere Vergi İadesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesi uyarınca kesilen cezalar uzlaşma mevzuuna dahildir.

MADDE 34. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 2686 sayılı Kanunla değişik 377 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye beşinci fıkraya eklenmiştir.

Vergi daireleri Maliye ve Gümrük Bakanlığının, (il özel idareleriyle belediyeler valilerin) muvafakatini almadan vergi mahkemelerinin kararları aleyhine Danıştayda temyiz davası açamazlar.

Ancak; Maliye ve Gümrük Bakanlığı tespit edeceği hadlerle sınırlı olmak şartıyla, muvafakat verme yetkisini defterdarlıklara devredebilir.

MADDE 35. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 414 üncü maddeyi müteakip aşağıdaki mükerrer 414 üncü madde eklenmiştir.

Yetki :

Mükerrer Madde 414. — a) Bu Kanunun 26, 35 ve 366 ncı maddelerinde yer alan tahakkuk fişi ile vergi ve ceza ihbarnamelerinin şekli ve ihtiva edeceği bilgilerde değişiklik yapmaya ve bunları vergi dairesi adına tanzim edecek olanları belirlemeye Maliye ve Gümrük Bakanlığı;

b) Bu Kanunda yer alan maktu hadler ile asgarî ve azamî miktarları belirtilmiş para ile ödenecek ceza miktarlarını on katına, nispi hadleri ise iki katına kadar ayrı ayrı artırmaya ve bunları kanunî seviyesine indirmeye Bakanlar Kurulu;

Yetkilidir.

MADDE 36. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 415 inci maddesini takiben aşağıdaki mükerrer 415 inci madde eklenmiştir.

Vergi İdaresini Geliştirme Fonu :

Mükerrer Madde 415. — 1. Vergi Kanunlarının uygulanması, Maliye ve Gümrük Bakanlığı Gelirler Genel Müdürlüğü merkez ve taşra teşkilatının geliştirilmesi, modernleştirilmesi ve Maliye ve Gümrük Bakanlığı Personelinin daha etkin ve verimli çalıştırılmasını sağlamak gayesiyle Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası nezdinde «Vergi İdaresini Geliştirme Fonu» kurulmuştur.

2. Her yıl tahsil edilen toplam vergi gelirlerinin bir yıl evvelki toplam vergi gelirlerine ulaşıncaya kadarki kısmının % 05 ile, bir yıl evvelki vergi tahsilatını aşan vergi gelirlerinin % 1'i bu fonun kaynağını teşkil eder.

3. Saymanlıklar her ay tahsil ettikleri toplam vergi gelirlerinin; bir evvelki yıl toplam vergi tahsilat tutarına ulaşıncaya kadar % 05 (Binde beş) ini, toplam vergi tahsilatının bir evvelki yıl toplam tahsilatlarını aşması halinde, aşan kısımdan her ay % 1 (yüzde bir) ini tahsil ettikleri ayı takip eden bir ay içerisinde doğrudan fona gönderirler.

4. Bu fon, Gelirler Genel Müdürlüğüne bina yapımı, satın alınması veya kiralanması, taşıt, demirbaş alımı, otomasyon, eğitim, uygulama, tanıtma çalışmaları gibi hizmetlerin gerektirdiği giderler ile vergi inceleme, yoklama faaliyetleri sırasında yapılacak harcamalar ve Maliye ve Gümrük Bakanlığı Personeline görevleri nedeniyle ve daha verimli çalıştırılmalarını sağlamak gayesi ile yapılacak ek ödemelerde kullanılır. Bu fondan yapılacak harcamalar 1050, 832 ve 2886 sayılı kanunlarla 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi değildir.

Bu Fonun kullanılma usul ve esasları ile fona ilişkin diğer usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir ve yürütülür. Denetimi; Başbakanlık, Maliye ve Gümrük Bakanlığı ve Sayıştayca belirlenecek birer üyeden meydana gelecek bir komisyon aracılığı ile yapılır.

MADDE 37. — Bu Kanun ile 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 104 üncü maddesinin 3 numaralı bendindeki bir milyon lira, on milyon liraya, 177 nci maddesinin 1 numaralı bendindeki hadler sırasıyla 100 000 000 ve 120 000 000 liraya, 2 numaralı bendindeki had 50 000 000 liraya, 3 numaralı bendindeki had 100 000 000 liraya, 232 nci maddesinin üçüncü fıkrasındaki on bin lira, yüz bin liraya, 313 üncü maddesinin 2 nci fıkrasındaki 5 000 lira 100 000 liraya, 343 üncü maddesindeki on lira, yüz liraya, yüz lira, ikibinbeşyüz liraya, 356 ncı maddesinin 1 numaralı bendindeki 50 kuruş, 100 liraya, 5 lira, 5 000 liraya, 3 numaralı bendindeki iki buçuk lira, 500 liraya yükseltilmiştir.

Ayrıca, 345 ve mükerrer 355 inci maddesindeki miktarlar 5 kat, 344 üncü maddesinin 8 numaralı bent ve mükerrer 347 nci maddesinin 1 numaralı bendindeki hadler ile aynı kanunun sonunda yer alan usulsüzlük cezalarına ait cetveldeki miktarlar 10 kat artırılmıştır.

MADDE 38. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununa Geçici 11 inci maddeyi takiben aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

Geçici Madde 12. — 4.1.1961 gün ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 49 uncu maddesinin bu Kanunla değişmeden önceki hükümlerine göre, takdir edilen asgarî ölçüde arsa metrekare birim değerleri ile ilgili olarak dava açma ve açılan davalara cevap verme konusunda Maliye ve Gümrük Bakanlığına bağlı vergi dairelerine mevdu görev ve yetkiler devam eder; kesinleşen değerler bu vergi dairelerince, takdir komisyonu kararları ve varsa yargı mercii kararları ile birlikte ilgili belediyelere derhal bildirilir. Emlak Vergisi Kanununun uygulamasında, altıncı genel beyan döneminin başlayacağı yıla kadar kesinleşen bu değerler geçerli olur.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 72 nci maddesinin bu Kanunla değişmeden önceki hükümlerine göre kurulan takdir komisyonlarının asgarî ölçüde arsa metrekare birim değer tespitine ilişkin görev ve yetkileri 1 Mart 1986 tarihine kadar, bu değerlerle ilgili olarak açılacak davalarla ilgili görev ve yetkileri söz konusu davalar sonuçlanıncaya kadar devam eder.

Geçici Madde 13. — Vergi Usul Kanununun 177 nci maddesinde yer alan ve bu Kanunla artırılan hadler, önceki yılların hadlerine bağlı olmaksızın 1986 yılında tutulacak defterler için de uygulanır.

Geçici Madde 14. — Üç yıl süre ile görev yapacak olan ilk Yeminli Malî Müşavirler Kurulu üyeleri, biri Başkan ve biri Başkanvekili olmak üzere, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihi takip eden altı ay içinde Bakanlar Kurulunca atanır.

Üç yıllık sürenin bitiminde yeniden üyeliğe getirilmek mümkündür.

Kurul üyeliklerine atananlar ile kurulda görevlendirilen personelden T. C. Emekli Sandığına tabi olanların istemleri halinde, Emekli Sandığı iştirakçiliği devam eder,

Geçici Madde 15. — Yeminli Malî Müşavirler Kurulunun giderleri üç yıl süre ile her yıl Maliye ve Gümrük Bakanlığı bütçesine konacak olan ödenekten karşılanır.

İKİNCİ BÖLÜM

193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile İlgili Değişiklikler

MADDE 39. — 193 sayılı Kanunun 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik 9 uncu maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Bir işyeri açmaksızın münhasıran gezici olarak millî piyango bileti satanlar, yukarıdaki şartlarla sınırlı olmaksızın gelir vergisinden muaftır. Bu muaflığın, 94 üncü madde uyarınca tevkif suretiyle ödenen vergiye şümulü yoktur.

MADDE 40. — 193 sayılı Kanunun 31.12.1982 tarih ve 2772 sayılı Kanunla değişik 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Serbest meslek kazançlarında :

Madde 18. — Müellif, mütercim, heykeltıraş, hattat, ressam, bestekâr ve mucitlerin ve bunların kanunî mirasçılarının şiir, hikâye, roman, makale, bilimsel araştırma ve incelemeleri, röportaj, karikatür, fotoğraf, film, video band, radyo ve televizyon senaryo ve oyunu gibi eserlerini gazete, dergi, radyo, televizyon ve videoda yayınlamak veya kitap, resim, heykel ve nota halindeki eserleri ile ihtira beratlarını satmak veya bunlar üzerindeki mevcut haklarını devir ve temlik etmek veya kiralamak suretiyle elde ettikleri hâsılat Gelir Vergisinden müstesnadır.

Eserlerin neşir, temsil, icra ve teşhir gibi suretlerle değerlendirilmesi karşılığında alınan bedel ve ücretler istisnaya dahildir.

Yukarıda yazılı kazançların arızî olarak elde edilmesi istisna hükmünün uygulanmasına engel teşkil etmez.

Serbest meslek kazançları istisnasının, bu Kanunun 94 üncü maddesi uyarınca tevkif suretiyle ödenecek vergiye şümulü yoktur.

MADDE 41. — 193 sayılı Kanuna aşağıdaki Mükerrer 20 nci Madde eklenmiştir.

Eğitim, öğretim ve sağlık hizmet işletmelerinde kazanç istisnası:

Mükerrer Madde 20. — Okul, kreş ve spor tesisleri ile 50 yatak (kalkınmada öncelikli yörelerde 35 yatak) kapasitesinden az olmamak üzere, yurt ve sağlık tesislerinin (huzurevleri dahil) işletilmesinden elde edilen kazançlar, ilgili bakanlığın görüşü alınmak suretiyle Maliye ve Gümrük Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslar dahilinde 5 yıl süreyle Gelir Vergisinden müstesna tutulurlar. İstisna, kuruluşların faaliyete geçtiği tarihten itibaren başlar.

Bu kuruluşların kalkınmada öncelikli yörelerde kurulması halinde bunlardan elde edilecek kazançlar yukarıdaki şartlar dahilinde 10 yıl süreyle gelir vergisinden müstesna tutulur.

MADDE 42. — 193 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin 31.12.1981 tarih ve 2574 sayılı Kanunla değişik 9 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddeye aşağıdaki 13, 14 ve 15 inci bentler eklenmiştir.

9. Genel olarak maden işletmelerinde ve fabrikalarda çalışan işçilere ve özel kanunlarına göre barındırılması gereken memurlarla müstahdemlere konut tedariki ve bunların aydınlatılması, ısıtılması ve suyunun temini suretiyle sağlanan menfaatler ile mülkiyeti işverene ait brut alanı 100 m²'yi aşmayan konutların hizmet erbabına mesken olarak tahsisi suretiyle sağlanan menfaatler (Bu konutların 100 m²'yi aşması halinde, aşan kısma isabet eden menfaat için bu istisna hükmü uygulanmaz);

13. Yabancı ülkelerde bulunan sosyal güvenlik kurumları tarafından ödenen emekli, malûliyet, dul ve yetim aylıkları;

14. Kanunî ve iş merkezi Türkiye'de bulunmayan dar mükellefiyete tabi işverenlerin yanında çalışan hizmet erbabına, işverenin Türkiye dışında elde ettiği kazançları üzerinden döviz olarak ödediği ücretler;

15. Yüz ve daha aşağı sayıda işçi çalıştıran işyerlerinde bir, yuzden fazla işçi çalıştıran işyerlerinde iki, amatör sporcu çalıştıranların, her yıl millî müsabakalara iştirak ettiklerinin belgelenmesi ve bu amatör sporculara ödenen ücretler. (Asgari ücretin iki katını aşmamak kaydıyla)

MADDE 43. — 193 sayılı Kanunun 31.12.1981 tarih ve 2574 sayılı Kanunla değişik 24 üncü maddesinin 3 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

3. Kazaî veya idarî kararlara dayanılarak tanıklara, bilirkişilere ve resmî arabuluculara bu sıfatları dolayısıyla ödenen ve yıllık tutarı 360 000 lirayı aşmayan ücretler;

MADDE 44. — 193 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin sonuna aşağıdaki 10 numaralı bent eklenmiştir.

10. Yabancı ülkelerde bulunan sosyal güvenlik kurumları tarafından ödenen emekli, dul, yetim ve evlenme ikramiyeleri veya iade olunan mevduat, sürelerini doldurmamış bulunanlarla, dul ve yetimlerine toptan ödenen tazminat ve yardımlar.

MADDE 45. — 193 sayılı Kanunun 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik 31 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İndirim hadleri :

Madde 31. — Gerçek ücretlerin vergilendirilmesinde aşağıdaki indirimler uygulanır.

1. Özel indirim : Günde (200), ayda (6.000), yılda (72.000) liradır.

Bakanlar Kurulu, özel indirim tutarlarını 15 katına kadar artırmaya yetkilidir. Bu yetki, kalkınma planı ve yıllık programlarda özel önem taşıdığı belirtilen sektörler ile kalkınmada öncelikli bölgelerde fiilen çalışanların ücretleri için farklı özel indirim tutarları tespit edilmek suretiyle de kullanılabilir.

2. Sakatlık indirimi : Çalışma gücünün asgari % 80'ini kaybetmiş bulunan hizmet erbabı birinci derece sakat, asgari % 60'ını kaybetmiş bulunan hizmet erbabı ikinci derece sakat, asgari % 40'ını kaybetmiş bulunan hizmet erbabı ise üçüncü derece sakat sayılır ve aşağıda belirtilen sakatlık indiriminden faydalanırlar.

Sakatlık indirimi özel indirim tutarının;

— Birinci derece sakatlar için sekiz katı,

— İkinci derece sakatlar için dört katı,

— Üçüncü derece sakatlar için iki katıdır.

Sakatlık derecelerine göre tespit edilecek indirimler, özel indirimle eklenerek hizmet erbabının ücretinden indirilir.

Sakatlık derecelerinin tespit şekli ile uygulamaya ilişkin esas ve usuller Maliye ve Gümrük, Sağlık ve Sosyal Yardım ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıklarınca bu konuda müştereken hazırlanacak bir yönetmelik ile tespit edilir.

Aile reisinin, eşinin ve çocuklarının herbirinin gerçek usulde tespit edilen ücret gelirine bu maddede yer alan özel indirim ve sakatlık indirimi uygulanır

MADDE 46. — 193 sayılı Kanununun 31.12.1980 tarihli ve 2361 sayılı Kanunla değişen İkinci Kısım Sekizinci Bölüm (Yatırım indirimi) Ek 2 nci maddesinin birinci fıkrasının 4 numaralı bendinde yer alan en az yatırım tutarları ile ilgili 20.000.000,— liralık tutar 40.000.000,— liraya, 10.000.000,— liralık tutar 20.000.000,— liraya yükseltilmiş, aynı fıkranın 5 ve 6 numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, maddenin sonuna gelmek üzere aşağıdaki fıkra hükmü eklenmiş ve Ek 4 üncü maddesinin 2 ve 3 üncü fıkralarında yer alan «Yatırım İndirimi Belgesi» ibaresi «Yatırım Teşvik ve Yatırım İndirimi Belgesi» olarak değiştirilmiştir.

5. Yatırıma başlamadan önce Devlet Planlama Teşkilatına başvurularak gerekli bilgi ve belgelerin tevdi edilmiş ve yukarıda belirtilen şartların mevcudiyeti tasdik edilerek, Yatırım Teşvik ve Yatırım İndirimi Belgesi verilmiş olmalıdır.

Araştırma, plan ve proje masrafları ile arazi temini için yapılan giderler hariç olmak üzere, yatırımla ilgili her türlü harcamalar yatırıma başladığını gösterir.

6. Yatırım tasdik edilmiş bulunan şartlar ve süreler dahilinde yapılmış olmalıdır.

Tasdik edilen şartlarda meydana gelecek değişikliklerin ve sürelerde doğabilecek gecikmelerin vukuundan itibaren bir ay içinde Devlet Planlama Teşkilatına bildirilmesi ve onayının alınması şarttır. Devlet Planlama Teşkilatı, iktisadi veya teknik zaruretlerle veya mücbir sebeplerden ileri gelen değişiklik ve gecikmeleri kabul edebilir.

Müracaatın zamanında yapılmaması veya değişiklik ve gecikmelerin kabul edilmemesi halinde, evvelce yapılan tasdik hükümsüz addolunur.

Devlet Planlama Teşkilatı, yukarıdaki şartlar çerçevesinde vereceği Yatırım Teşvik ve Yatırım İndirimi Belgesinin bir örneğini Maliye ve Gümrük Bakanlığına gönderir. Yatırım Teşvik ve Yatırım İndirimi Belgesindeki vize ve iptaller de ayrıca bildirilir.

Yatırım indiriminden yararlanma şartları ve uygulama esasları ile diğer hususlar Maliye ve Gümrük Bakanlığı ile Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığınca müştereken belirlenir.

MADDE 47. — 193 sayılı Kanuna aşağıdaki mükerrer 39 uncu madde eklenmiştir.

Ticari kazancın tespitinde indirilecek gelirler :

Mükerrer Madde 39. — Ticari işletmeye dahil olup iratları vergiden müstesna bulunan menkul kıymetlerin iratları, kurumlardan elde edilen Kurumlar Vergisine tabi tutulmuş veya üzerinden vergi tevkifatı yapılmış kâr payları ile Hazine bonusu ve Devlet tahvil faizleri ticari kazançtan indirilir.

MADDE 48. — 193 sayılı Kanununun 40 ıncı maddesinin 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik 5 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye 8 numaralı bent eklenmiştir.

5. İşletmeye dahil olup işte kullanılan taşıtların giderleri (bu taşıtların aynı zamanda zafı veya ailevi ihtiyaçlar için de kullanılması halinde giderlerinin yarısı);

8. İşverenlerce, Sendikalar Kanunu hükümlerine göre sendikalara ödenen aidatlar (şu kadar ki; ödenen aidatın bir aylık tutarı, işyerinde işçilere ödenen çıplak ücretin bir günlük toplamını aşamaz).

MADDE 49. — 193 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik ikinci, 31.12.1981 tarih ve 2574 sayılı Kanunla değişik üçüncü fıkralarında yer alan safi kazanç tutarları bir kat artırılmıştır.

MADDE 50. — 193 sayılı Kanunun 51 inci maddesinin 8 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

8. Tavassut işi yapanlar (PTT Acentaları ile dayı başılar hariç);

MADDE 51. — 193 sayılı Kanunun 1.5.1981 tarih ve 2454 sayılı Kanunla değişik 53 üncü maddesinin son fıkrasına aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

Şu kadar ki; satış hâsılatlarının tamamı üzerinden tevkif suretiyle Gelir Vergisi alınmış olan çiftçiler, yıllık satış hâsılatları tutarına bakılmaksızın diledikleri takdirde götürü gider usulüne geçebilirler.

MADDE 52. — 193 sayılı Kanunun 57 nci maddesinin 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik 11 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

11. İşletmeye dahil olup, aynı zamanda zatî veya ailevî ihtiyaçlar için de kullanılan taşıtların amortismanlarının tamamı ile giderlerinin yarısı.

MADDE 53. — 193 sayılı Kanunun 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik 61 inci maddesinin üçüncü fıkrasının 5 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

5. Bilirkişilere, resmî arabuluculara, eksperlere, spor hakemlerine ve her türlü yarışma jürisi üyelerine ödenen veya sağlanan para, ayın ve menfaatler;

MADDE 54. — 193 sayılı Kanunun 63 üncü maddesinin birinci fıkrasının 3 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki 4 numaralı bent eklenmiştir.

3. Mükellefin şahsına, eşine ve küçük çocuklarına ait hayat, ölüm, kaza, hastalık, sakatlık, işsizlik, analık, doğum ve tahsil gibi şahıs sigortaları için hizmet erbabı tarafından ödenen primler (Sigortanın Türkiye'de kain ve merkezi Türkiye'de bulunan bir sigorta şirketi nezdinde akdedilmiş olması ve sigorta priminin ödendiği ayda elde edilen ücret üzerinden, kanunla kurulu sosyal güvenlik kurumlarına hizmet erbabı hissesi olarak hesaplanan prim veya aidatın aylık tutarını aşmaması şartıyla.),

4. Sendikalar Kanunu hükümlerine göre, sendikalara ödenen aidatlar (Şu kadar ki, aidatın ödendiğinin tevsik edilmesi şarttır.),

MADDE 55. — 193 sayılı Kanunun 70 inci maddesinin birinci fıkrasının 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik 5 numaralı bendi ile 19.2.1963 tarih ve 202 sayılı Kanunla değişik 8 numaralı bendi ve aynı maddenin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

5. Arama, işletme ve imtiyaz hakları ve ruhsatları, ihtira beratı (İhtira beratının mucitleri veya kanunî mirasçıları tarafından kiralanmasından doğan kazançlar, serbest meslek kazancıdır.), alameti farika, marka, ticaret unvanı, her türlü teknik resim, desen, mo del, plan ile sinema ve televizyon filmleri, ses ve görüntü bantları, sanayi ve ticaret ve bilim alanlarında elde edilmiş bir tecrübeye ait bilgilerle gizli bir formül veya bir imalat usulü üzerindeki kullanma hakkı veya kullanma imtiyazı gibi haklar (Bu hakların kullanılması için gerekli malzeme ve teçhizat bedelleri de gayrimenkul sermaye iradı sayılır.);

8. Motorlu nakil ve cer vasıtaları, her türlü motorlu araç, makine ve tesisat ile bunların eklentileri.

Yukarıda yazılı mallar ve haklar ticarî veya zirai bir işletmeye dahil bulunduğu takdirde bunların iratları ticarî veya zirai kazancın tespitine müteallik hükümlere göre hesaplanır.

Tüccarlara ait olsa dahi, işletmeye dahil bulunmayan gayrimenkullerle haklar hakkında bu bölümdeki hükümler uygulanır.

MADDE 56. — 193 Sayılı Kanununun 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik 73 üncü maddesinin birinci fıkrası ile ikinci fıkrasının iki numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve ikinci fıkranın sonuna aşağıdaki dört numaralı bent eklenmiştir.

Kiraya verilen mal ve hakların kira bedelleri emsal kira bedelinden düşük olamaz. Bedelsiz olarak başkalarının intifama bırakılan mal ve hakların emsal kira bedeli, bu mal ve hakların kirası sayılır. Bina ve arazide emsal kira bedeli, yetkili özel mercilerce veya mahkemelerce takdir veya tespit edilmiş kirası, bu suretle takdir veya tespit edilmiş kira mevcut değilse Vergi Usul Kanununa göre belirlenen vergi değerinin % 5' i dir. Diğer mal ve haklarda emsal kira bedeli, bu mal ve hakların maliyet bedelinin, bu bedel bilinmiyorsa, Vergi Usul Kanununun servetlerin değerlendirilmesi hakkındaki hükümlerine göre belli edilen değerlerinin % 10' udur.

2. Binaların mal sahiplerinin usul, fûru veya kardeşlerinin ikametine tahsis edilmesi (Usul, fûru veya kardeşlerden herbirinin ikametine birden fazla konut tahsis edilmiş ise bu konutların yalnız birisi hakkında emsal kira bedeli hesaplanmaz. Kardeşler evli ise eşlerden sadece biri için emsal kira bedeli hesaplanmaz.);

4. Genel bütçeye dahil daireler ve katma bütçeli idareler, il özel idareleri ve belediyeler ile diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca yapılan kiralamalarda.

MADDE 57. — 193 sayılı Kanununun 75 inci maddesinin 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik ikinci fıkrasının 11 numaralı bendi kaldırılmış ve aynı fıkranın 2, 4, 5, 6 ve 12 numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

2. İştirak hisselerinden doğan kazançlar (Limited Şirket ortaklarının, iş ortaklıkları ortaklarının ve komanditerlerin kâr payları ile kooperatiflerin dağıttıkları kazançlar bu zümreye dahildir. Kooperatiflerin ortakları ile yaptıkları muamelelerden doğan kârların ortaklara, kooperatifle yaptıkları muameleler nisbetinde tevzii, kazanç dağıtımı sayılmaz.)

Adi komandit şirketlerde komanditerlerin kâr payları, şirket kârının ilişkin bulunduğu takvim yılında elde edilmiş sayılır;

4. Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yıllık beyanname veren dar mükellefiyete tabi kurumların ticarî bilançolarına göre doğan kârdan, yabancı ulaştırma kurumları ile özel beyanname veren dar mükellefiyete tabi kurumların, Kurumlar Vergisine matrah olan kurum kazancından Kurumlar Vergisi düşüldükten sonra kalan kısım;

5. Her nevi tahvil faizleri ve hazine bonusu faizleri ile gelir ortaklığı senetlerinden sağlanan gelirler (ödeme, bu menkul kıymetlerin gelirleriyle birlikte tahvil, hazine bonusu ve gelir ortaklığı senedinin itfa bedelini de ihtiva ettiği takdirde, tahvil ile hazine bonusu ve gelir ortaklığı senedinin itfa edilen kısmı irat sayılmaz.);

6. Her nevi alacak faizleri (Adi, imtiyazlı, rehînlî, senetli alacaklarla carî hesap alacaklarından doğan faizler ve kamu tüzelkişilerinin borçlanılan ve senede bağlanmış olan meblağlar için ödenen faizler dahil.);

12. Faizsiz olarak kredi verenlere ödenen kâr payları ile kâr ve zarar ortaklığı belgesi karşılığı ödenen kâr payları ve özel finans kurumlarınca kâr ve zarara katılma hesabı karşılığında ödenen kâr payları.

MADDE 58. — 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 80 inci maddesinin birinci fıkrasının 2 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve 7 numaralı bent eklenmiştir.

2. Borsada kayıtlı olanlar ve ivazsız olarak iktisap edilenler hariç, menkul kıymetlerin iktisap tarihinden başlayarak bir yıl içinde veya iktisaptan evvel elden çıkarılmasından sağlanan kazançların bir takvim yılındaki tutarının 100 000,— lirayı aşan kısmı.

7. İktisap şekli ne olursa olsun (ivazsız olarak iktisap edilenler hariç) 70 inci maddenin birinci fıkrasının 1, 2, 4 ve 7 numaralı bentlerinde yazılı mal (gerçek usulde vergiye tabi çiftçilerin ziraî istihsalde kullandıkları gayrimenkuller dahil) ve hakların, iktisap tarihinden başlayarak bir yıl içinde elden çıkarılmasından doğan kazançlar (Kooperatiflerin ortaklarına bu sıfatları dolayısıyla tahsis ettikleri gayrimenkuller, tahsis tarihinde ortak tarafından satın alınmış sayılır.).

MADDE 59. — 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla eklenen mükerrer 81 inci madde aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Safi değer artışı :

Mükerrer Madde 81. — Değer artışında safi kazanç, elden çıkarma karşılığında alınan para ve ayınlarla sağlanan ve para ile temsil edilebilen her türlü menfaatlerin tutarından, elden çıkarılan mal ve hakların maliyet bedelleri ile elden çıkarma dolayısıyla yapılan ve satıcının uhdesinde kalan giderlerin ve ödenen vergi ve harçların indirilmesi suretiyle bulunur. Hâsılâtın ayın ve menfaat olarak sağlanan kısmının tutarı Vergi Usul Kanununun değerlendirme ile ilgili hükümlerine göre tayin ve tespit olunur.

Maliyet bedelinin mükelleflerce tespit edilememesi halinde maliyet bedeli yerine; Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre, takdir komisyonlarınca tespit edilecek bedel, kazancı bilanço veya işletme hesabı esasına göre tespit edilen işletmelerde ise son bilançoda veya envanter kayıtlarında gösterilen değer esas alınır.

İşletmeye dahil amortismanla tabi iktisadî kıymetlerin elden çıkarılması halinde, iktisadî kıymetlerin maliyet bedeli yerine, amortismanlar düşüldükten sonra kalan net değeri esas alınır.

Menkul kıymetlerin elden çıkarılmasında, iktisap bedelinin tevsih edilememesi halinde, Vergi Usul Kanununun 266 ncı maddesinde yazılı itibarî değer iktisap bedeli olarak kabul edilir.

MADDE 60. — 193 sayılı Kanunun 85 inci maddesinin 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İstisna hadleri içinde kalan kazanç ve iratlar (31 inci maddedeki indirimler istisnadan madut değildir.) ile 75 inci maddenin ikinci fıkrasının 1, 2 (adı komandit şirketlerde komanditerlerin kâr payları hariç), 3, 5, 7, 12 nci bentlerinde yazılı iratlar için beyanname verilmez. Diğer gelirler nedeniyle beyanname verilmesi halinde de bu gelirler beyannameye ithal edilmez.

MADDE 61. — 193 sayılı Kanunun 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik 86 ncı maddesinin 31.12.1982 tarih ve 2772 sayılı Kanunla değiştirilen (a) bendinin 1 ve 2 numaralı altbentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1. Ücretlerden (Birden fazla işverenden ücret alan ve ücretlerinin yıllık gayri safi tutarları toplamı dokuz milyon lirayı aşan hizmet erbabının ücretleri hariç);

Kültür ve Turizm Bakanlığınca belirlenen tiyatrolar da, radyo ve televizyon yapımlarında çalışan bu tiyatro sanatçılara, münhasıran bu işyerlerindeki çalışmalarını karşılığında ödenen ücretler ile sporculara ödenen transfer ücretleri ve tam mükellefiyete tabi kişilerin yanında çalışan gemi adamlarına, münhasıran uluslararası sularda geçen hizmetleri karşılığında ödenen ücretler, dokuz milyon liralık haddin nesabında nazara alınmaz.

2. Tamamı tevkif yolu ile vergilendirilmiş bulunan ve gayri safi tutarları toplamı dokuz milyon lirayı aşmayan gayrimenkul sermaye iratlarından;

MADDE 62. — 193 sayılı Kanunun 31.12.1982 tarih ve 2772 sayılı Kanunla değişik 87 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Tam mükellefiyette, vergiye tabi yıllık gayri safi kazanç ve iratlarının toplamı dokuz milyon lirayı aşmayan mükelleflerin bu kazanç ve iratlarından vergisi tevkif yoluyla kesilmiş bulunan ücret ve gayrimenkul sermaye iratları ile götürü usulde vergilendirilmiş bulunan ticarî, meslekî kazançlarını ve ücretlerini beyannameye ithal etmeleri ihtiyaridir.

Ücretler (birden fazla işverenden ücret alan ve ücretlerinin yıllık gayrisafi tutarları toplamı dokuz milyon lirayı aşan hizmet erbabının ücretleri hariç), götürü usulde tespit olunan ticarî ve meslekî kazançlar, kazanç ve iratların istisna hadleri içinde kalan kısımları ile 75 inci maddenin ikinci fıkrasının 1, 2 (adı komandit şirketlerde komanditerlerin kâr payları hariç), 3, 5, 7, 12 nci bentlerinde yazılı iratlar dokuz milyon liralık haddin hesabında nazara alınmaz.

Kültür ve Turizm Bakanlığınca belirlenen tiyatrolarda, radyo ve televizyon yapımlarında çalışan bu tiyatro sanatçılara, münhasıran bu işyerlerindeki çalışmalarını karşılığı ödenen vergisi tevkif suretiyle alınmış

ücretler ile sporculara ödenen vergisi tevkif suretiyle alınmış transfer ücretleri ve tam mükellefiyete tabi kişilerin yanında çalışan gemi adamlarına münhasıran uluslararası sularda geçen hizmetleri karşılığında ödenen vergisi tevkif suretiyle alınmış ücretlerin beyanı yukarıda yazılı şartlarla sınırlı olmaksızın ihtiyaridir.

MADDE 63. — 193 sayılı Kanunun 89 uncu maddesinin 1 ve 2 numaralı bendleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1. Beyan edilen gelirin % 5'ini ve her bir kişi için asgari ücretin yıllık tutarını aşmamak şartıyla mükellefin şahsına, eşine ve küçük çocuklarına ait hayat, ölüm, kaza, hastalık, sakatlık, analık, doğum ve tahsil gibi şahıs sigortalarının primleri (Sigortanın Türkiye'de kain ve merkezi Türkiye'de bulunan bir sigorta şirketi nezdinde akdedilmiş ve gelirin elde edildiği yılda ödemiş olmak, beyannameye alınmış ücretler varsa bunların safi miktarlarının hesaplanması sırasında ayrıca indirilmemiş bulunmak şartıyla; eşlerin ve çocukların kendi gelirleri için ayrı beyanname vermeleri halinde, bunlara ait sigorta primleri aile reisi gelirinden indirilmez.)

Dar mükellefiyete tabi olanlar sigorta primi indirimi yapamazlar.

2. Genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, il özel idareleri ile belediyelere, köylere ve kamu menfaatlerine yararlı derneklere ve Türk Kanunu Medenisi gereğince kurulan vakıflara makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımlar. (Bir takvim yılı içinde yapılan bağış ve yardımların toplamı o yıla ait beyan edilecek gelirin % 5'ini aşarsa fazlası indirilmez.)

Genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyeler veya köylere bağışlanan okul, cami, kreş ve spor tesisleri ile 50 yatak (kalkınmada öncelikli yörelerde 35 yatak) kapasitesinden az olmamak üzere yurt, huzurevi ve sağlık tesislerinin inşası dolayısıyla yapılan harcamalar veya bu tesislerin inşası için bu kuruluşlara yapılan her türlü bağış ve yardımlar ile mevcut tesislerin, faaliyetlerini devam ettirebilmeleri için yapılan her türlü nakdi ve aynî bağış ve yardımlar. Bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunan kurum ve kuruluşlara yapılan her türlü bağış ve yardımlar. (Şu kadar ki, bu fıkrada geçen bağış ve yardımların miktarı ile bu bağış ve yardımların yapılacağı yerler ve tahsis edileceği kuruluşlar Bakanlar Kurulunca çikartılacak bir yönetmelikle belirlenir.)

Bağış ve yardımın nakden yapılmaması halinde, bağışlanan veya yardımın konusunu teşkil eden mal veya hakkın mevcutsa mukayyet değeri, bu değer mevcut değilse Vergi Usul Kanunu hükümleri dairesinde Takdir Komisyonunca tespit edilecek değer esas alınır.

Mükelleflerin, yılı içinde yaptıkları kendi araştırma ve geliştirme harcamaları tutarını geçmemek üzere ilgili dönemde ödemeleri gereken yıllık gelir vergisinin % 20'sinin kanunî süresinde tahsilinden vazgeçilerek, bu orana isabet eden vergi üç yıl süre ile faizsiz olarak ertelenebilir. Ertelenen bu vergi üç yıl içinde gelir vergisinin ödenme taksitleri ile birlikte eşit taksitler halinde ödenir.

Bu uygulamanın usul ve esasları Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tayin ve tespit olunur.

MADDE 64. — 193 sayılı Kanunun 93 üncü maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Çocuk tabiri, mükellefle birlikte oturan veya mükellef tarafından bakılan (nafaka verilmek suretiyle bakılanlar dahil) 18 yaşını doldurmamış evlatları ifade eder.

MADDE 65. — 193 sayılı Kanunun 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik 94 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Vergi tevkifatı :

Madde 94. — A) Kazanç, ücret, menkul ve gayrimenkul sermaye iratlarında vergi tevkifatı;

Kamu idare ve müesseseleri, iktisadî kamu müesseseleri, sair kurumlar, ticaret şirketleri, iş ortaklıkları, dernekler, vakıflar, dernek ve vakıfların iktisadî işletmeleri, menkul kıymetler yatırım fonu yönetenler, gerçek gelirlerini beyan etmeye mecbur olan ticaret ve serbest meslek erbabı, ziraî kazançlarını bilanço veya ziraî işletme hesabı esasına göre tespit eden çiftçiler aşağıdaki bentlerde sayılan ödemeleri (avans olarak ödenenler

dahil) nakden veya hesaben yaptıkları sırada, istihkak sahiplerinin gelir vergilerine mahsuben tevkifat yapmaya mecburdurlar.

1. Hizmet erbabına ödenen ücretler ile 61 inci maddede yazılı olup ücret sayılan ödemelerden (istisnadan faydalananlar ile 2 numaralı bentte sayılanlar hariç) 103 ve 104 üncü maddelere göre,

2. a) Kültür ve Turizm Bakanlığınca belirlenen tiyatrolarda, radyo ve televizyon yapımlarında çalışan bu tiyatro sanatçılarına münhasıran bu işyerlerindeki çalışmaları karşılığı yapılan ücret ödemelerinden,

b) Sporculara transfer ücreti olarak yapılan ödemelerden,

c) Tam mükellefiyete tabi kişilerin yanında çalışan gemi adamlarına, münhasıran uluslararası sularda geçen hizmetleri karşılığı yapılan ücret ödemelerinden,

3. Yaptıkları serbest meslek işleri dolayısıyla bu işleri icra edenlere yapılan ödemelerden (69 uncu maddede yazılı olanlara ve noterlere serbest meslek faaliyetlerinden dolayı yapılan ödemeler hariç),

a) 18 inci madde kapsamına giren serbest meslek işleri dolayısıyla yapılan ödemelerden,

b) Diğerlerinden,

4. 42 nci madde kapsamına giren işler dolayısıyla bu işleri yapanlara (kurumlar dahil) ödenen istihkak bedellerinden,

5. Dar mükellefiyete tabi olanlara, telif ve patent haklarının satışı dolayısıyla yapılan ödemelerden,

6. a) 70 inci maddede yazılı mal ve hakların kiralanması karşılığı yapılan ödemelerden,

b) Vakıflar (Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınanlar hariç) ve derneklere ait gayrimenkullerin kiralanması karşılığında, bunlara yapılan kira ödemelerinden,

7. Dar mükellefiyete tabi gerçek kişilerle, Türkiye'de işyeri veya daimi temsilcisi bulunmayan ve kurumlar dışında kalan tüzelkişilere ödenen kâr payları ile dağıtılsın veya dağıtılmasın 75 inci maddenin ikinci fıkrasının 4 numaralı bendinde yazılı menkul sermaye iratlarından,

8. Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 11 ve 16 numaralı bentlerinde yazılı kurumlara, kurumlar vergisinden muaf veya müstesna tutulan kazançlar üzerinden sermayeye iştirak nispetinde hesaplanan kâr payları hariç olmak üzere, dağıtılsın veya dağıtılmasın kurumlar vergisine tabi kurumların Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 2, 3, 11 ve 16 numaralı bentleri dışında kalan kurumlar vergisinden muaf veya müstesna kazanç ve iratlarından (Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 12 numaralı bendine göre vergiden müstesna tutulan kazançlar üzerinden yapılacak tevkifat sırasında bu kazanç tutarına isabet eden giderler tevkifat matrahından indirilir),

9. 75 inci maddenin 5 numaralı bendinde yazılı menkul sermaye iratlarından (2499 sayılı Kanuna göre kurulan menkul kıymet yatırım fonları dışındaki tam mükellef kurumlara ödenenler dahil),

a) Devlet tahvili ve Hazine bonosu faizlerinden,

b) Gelir ortaklığı senetlerinden sağlanan gelirlerden,

c) Nama yazılı tahvil faizlerinden,

d) Hamiline yazılı tahvil faizlerinden,

e) Diğerlerinden.

10. Mevduat faizlerinden;

a) Döviz tevdiat hesaplarına yürütülen faizler ile özel finans kurumlarınca döviz katılma hesaplarına ödenen kâr paylarından,

b) Nama yazılı mevduat hesaplarına yürütülen faizlerden,

c) Sırdaş hesaplara yürütülen faizlerden,

d) Diğerlerinden.

11. Faizsiz olarak kredi verenlere ödenen kâr payları ile kâr ve zarar ortaklığı belgesi karşılığı ödenen kâr payları ve özel finans kurumlarınca kâr ve zarara katılma hesabı karşılığında ödenen kâr paylarından,

12. Bir işyeri açmaksızın münhasıran gezici olarak milli piyango bileti satanlara ödenen komisyon bedeli üzerinden,

13. Çiftçilerden satın alınan ziraî mahsuller için yapılan ödemelerden;

- a) Hayvanlar ve bunların mahsulleri ile kara ve su avcılığı mahsulleri için,
 - b) Diğer ziraî mahsuller için,
- % 25 vergi tevkifatı yapılır.

Tüccar, serbest meslek erbabı ve çiftçilerin yukarıdaki hükümlere göre yapacakları tevkifat; ticarî, meslekî ve ziraî işleriyle ilgili ödemelerine münhasırdır.

Yukarıdaki bentlerde yazılı vergi tevkifatının yapılmasında 96 ncı madde hükmü gözönünde tutulur.

Bu maddenin 8 numaralı bendine göre üzerinden vergi tevkifatı yapılan kurum kazançından kâr payı alanlara, tevkif suretiyle alınan vergi ret ve iade olunmaz.

Bakanlar Kurulu bu maddede yer alan tevkifat nispetini, her bir bentte yer alan ödemeler için ayrı ayrı sifıra kadar indirmeye veya bir katına kadar artırmak suretiyle yeniden tespit etmeye yetkilidir. Bu yetki, tam ve dar mükellefler için farklı oranlar tespit edilmek suretiyle de kullanılabilir.

B) Dahilî tevkifat :

Gerçek usulde gelir vergisine tabi ticarî, ziraî ve meslekî kazanç sahipleri ile adi ortaklıklar, kolektif şirketler ve adi komandit şirketler aşağıda belirtilen esaslara göre dahilî tevkifat yaparak vergi dairesine öderler.

Dahilî tevkifatın tarh, tahakkuk ve ödenmesi ile dahilî tevkifata ilişkin diğer hususlar hakkında dahilî tevkifatın tarhına esas alınan tutarların ilgili buldukları kanun hükümleri uygulanır. Şu kadar ki, adi ortaklıklar, kolektif şirketler ve adi komandit şirketlerce yapılan dahilî tevkifat, hisseleri oranında ortakları (adi komandit şirketlerde komanditer ortaklar dahil) tarafından yapılmış sayılır. Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca eshamlı komandit şirketlerce yapılan dahilî tevkifatın komandite ortağın kâr payı oranında hesaplanan tutarı, komandite ortağın dahilî tevkifatı addolunur.

Dahilî tevkifat yapmakla mükellef tutulanların yapacakları dahilî tevkifat;

- a) Katma değer vergisine tabi olanların adlarına tarh ve tahakkuk ettirilen katma değer vergisinin % 50'si,
- b) Banka ve sigorta muameleleri vergisine tabi olanların adlarına tarh ve tahakkuk ettirilen banka ve sigorta muameleleri vergisinin % 50'si,
- c) Katma değer vergisine özel matrah şekilleri ile tabi tutulan mallarla temel gıda maddelerinin satışı yapan mükelleflerin sözkonusu malların alış ve satış bedeli arasındaki farkın % 5'i,
- d) Diğerlerinde, yapılan teslimler karşılığı alınan bedelin % 2'sidir.

Bakanlar Kurulu, yukarıda yer alan oranları gelir unsurları ve faaliyet türleri itibariyle farklılaştırmaya veya sifıra kadar indirmeye yetkilidir.

Cari vergilendirme dönemi içinde elde edilen ticarî, ziraî ve meslekî kazanç üzerinden bu maddenin (A) fıkrası uyarınca tevkif edilmiş bulunan gelir vergisi ödendiği belgelendirilmek kaydıyla ödenmesi gereken dahilî tevkifattan mahsup edilir.

Mükelleflerin bu madde uyarınca dahilî tevkifata ait ödemelerinin toplamı cari takvim yılına ait yıllık gelir vergisi beyannamesi üzerinden hesaplanan gelir vergisine mahsup edilir. Mahsubu yapılan miktarın hesaplanan gelir vergisinden fazla olması halinde aradaki fark mürtekip dönemlere ilişkin olarak yapılması gereken dahilî tevkifata ait ödemeye mahsup edilir.

Maliye ve Gümrük Bakanlığı bu fıkra hükmünün uygulanmasına ait usul ve esasları tespit etmeye yetkilidir.

Vergi tevkifatı yapılırken lira kesirleri nazara alınmaz.

MADDE 66. — 193 sayılı Kanunun 2574 sayılı Kanunla değişik 103 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Esas tarife :

Madde 103. — Gelir Vergisine tabi gelirler;

3 000 000 liraya kadar	% 25
6 000 000 liranın 3 000 000 lirası için, 750 000 lira, fazlası	% 30
12 000 000 liranın 6 000 000 lirası için, 1 650 000 lira, fazlası	% 35
24 000 000 liranın 12 000 000 lirası için, 3 750 000 lira, fazlası	% 40
48 000 000 liranın 24 000 000 lirası için, 8 550 000 lira, fazlası	% 45
48 000 000 liradan fazlasının 48 000 000 lirası için, 19 350 000 lira, fazlası	% 50

Nispetinde vergilendirilir.

Yukarıda yer alan gelir dilimlerinin hizasındaki vergi nispetini topluca yüzde on indirmeye veya yukarıdaki nispetlere yükseltmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 67. — 193 sayılı Kanuna 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla eklenen mükerrer 112 nci madde aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Asgarî ziraî vergi :

Mükerrer Madde 112. — Çiftçilerin bu Kanunun 94 üncü maddesine göre ziraî mahsullerinin satış hâsılatı üzerinden tevkif yoluyla ödedikleri vergi, asgarî ziraî vergi addolunur.

Ortaklıklarda tevkif suretiyle alınan vergi, ortaklara hisseleri nispetinde paylaşılır.

MADDE 68. — 193 sayılı Kanuna 31.12.1982 tarih ve 2772 sayılı Kanunla eklenen mükerrer 116 ncı maddenin birinci fıkrasında yer alan temel gösterge tutarlarından 90 000 liralık had 450 000 liraya, 120 000 liralık had 800 000 liraya yükseltilmiş, aynı fıkranın hayat standardı göstergelerine ilişkin lira karşılığı tutarlar bir kat artırılmış, birinci fıkranın sonuna (Hayat standardı gösterge tablosundan önce gelmek üzere) aşağıdaki hüküm ilave edilmiş ve aynı maddenin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Şu kadar ki; ticarî, ziraî ve meslekî kazanç sahiplerinin bu faaliyetleri dolayısıyla hayat standardı esasına göre vergi tarifına esas alınacak geliri, yukarıda yazılı tutarlardan aşağı olamaz.

Yukarıda yer alan tutarlar asgarî hadlerdir. Bu tutarların on katı ise, uygulanacak azamî hadleri teşkil eder.

Bakanlar Kurulu, bu maddede belirtilen tutarları, azamî hadleri aşmamak şartıyla, herbirini ayrı ayrı veya topluca her yıl artırmaya yetkilidir. Bu yetki kazanç ve faaliyet konuları itibariyle de kullanılabilir.

MADDE 69. — 193 sayılı Kanunun 31.12.1982 tarih ve 2772 sayılı Kanunla değişik mükerrer 123 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Yetki :

Mükerrer Madde 123. — Bu Kanunun;

a) 13, 17, 21, 24 (3 numaralı bendi), ek 2 (4 numaralı bendi), 46, 47, 48, 53 ve 68 (10 numaralı bendi) inci maddelerinde yer alan maktu hadlerin ve miktarların herbirini ayrı ayrı veya toplu olarak her defasında Kanunda yazılı had ve miktarlardan fazla olmamak üzere on katına,

b) 103 üncü maddesinde yer alan gelir dilimleri tutarlarını 86 ve 87 inci maddelerinde belirtilen hadlerle birlikte üç katına,

Kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 70. — 193 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici 23 üncü madde eklenmiştir.

Geçici Madde 23. — 1 Ocak 1986 tarihinden önce açtırılan döviz tevdiat hesapları için ödenen faizler ile bu tarihten evvel ihraç edilen özel kanunlarla veya Devletin, kanunların verdiği yetkiye dayanarak akdettiği mukavelelerle her türlü vergiden istisna edilmiş olan menkul kıymetlerin faiz, kâr payı ve ikramiyeleri gelir vergisinden müstesnadır. Şu kadar ki, bu Kanunla Kurumlar Vergisi Kanununa eklenen geçici 11 inci madde hükmü uyarınca Kurumlar Vergisinden müstesna tutulan kazançların dağıtımı halinde, bu kazançlar üzerinden % 25 oranında Gelir Vergisi tevkifatı yapılır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu ile İlgili

Değişiklikler

MADDE 71. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 2362 sayılı Kanunun 1 inci maddesiyle değişik 1 inci maddesinin 1 inci fıkrasına aşağıdaki (E) bendi eklenmiştir.

E) İş ortaklıkları.

MADDE 72. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa 6 ncı maddeyi takiben aşağıdaki mükerrer 6 ncı madde eklenmiştir.

İş ortaklıkları :

Mükerrer Madde 6. — Birinci maddenin A, B, C ve D bentlerinde yazılı kurumların kendi aralarında, şahıs ortaklıkları veya gerçek kişilerle belli bir işin birlikte yapılmasını müstereken taahhüt etmek ve kazancını paylaşmak amacıyla kurdukları ortaklıklar iş ortaklığıdır.

Bunların tüzelkişiliklerinin olmaması mükellefiyetlerini etkilemez.

MADDE 73. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 199 sayılı Kanunla değişik 7 nci maddesinin 8 ve 2362 sayılı Kanunla değişik 13 ve 15 numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye 19 numaralı bent eklenmiştir.

8. Beden Terbiyesi Teşkilatına dahil derneklere veya kamu idare ve müesseselerine ait idman ve spor müesseseleri ile sadece idman ve spor faaliyetlerinde bulunan anonim şirketler;

13. Genel Bütçeli dairelere ait, sadece kamu mensuplarına hizmet veren kâr amacı gütmeyen ve üçüncü kişilere kiralanmayan konuk evleri ve bunların kantinleri;

15. Kurulduktan sonra Bakanlar Kurulunca vergi muafiyeti tanınan vakıflar ile bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunan kurum ve kuruluşlar;

Bunların vergi muafiyetinden yararlanma ve muafiyetlerinin kaybedilmesine ilişkin şartlar, usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

19. Münhasıran 13.10.1983 tarih ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 131 inci maddesinde yer alan basılı kâğıt ve plakaların satışı faaliyetlerinde bulunan müesseseler.

Bu müesseselerin söz konusu faaliyetlerinden elde ettiği kazançlar Gelir Vergisi Kanununa göre tevkifata tabi tutulmaz.

MADDE 74. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 2362 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle değiştirilen 8 inci maddesinin 1 numaralı bendi yürürlükten kaldırılmış, 3 numaralı bendi ile 9 numaralı bendinin birinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki 13, 14, 15 ve 16 numaralı bentler eklenmiştir.

3. Türkiye'ye döviz olarak getirildiğinin tevsik edilmesi kaydıyla Türkiye'de işyeri olan veya daimî temsilci bulunduran dar mükellefiyete tabi kurumların yurt dışı faaliyetlerinden elde ettikleri kazançlar.

Dar mükellefiyete tabi kurumlar dahil, sermaye şirketleri ile kooperatiflerin ve iş ortaklıklarının yatırım indiriminden yararlanan kazançları (Gelir Vergisi Kanununun yatırım indirimine ilişkin hükümleri sermaye şirketleri, kooperatifler ile iş ortaklıkları hakkında da uygulanır. Ancak kalkınma planı ve yıllık programlarda özel önem taşıdığı belirtilen sektörler ile kalkınmada öncelikli bölgelerde yapılan yatırımlar dolayısıyla yatırımcı sermaye şirketleri ile kooperatiflerin ve iş ortaklıklarının bu yatırımları için Yatırım İndirimi oranı % 60, bilimsel araştırma ve geliştirme yatırımlarında ise % 100'dür.)

13. Anonim şirketlerin gerek kuruluşlarında, gerek sermayelerini artırdıkları sırada çıkardıkları hisse senetlerinin itibari değerlerinin üzerinde elden çıkarılmasından, dağıtılmamak ve borsaya kayıtlı olmak şartıyla elde ettikleri kazançlar.

14. Beş yıldan fazla nakledilmemek şartıyla bu Kanuna göre yapılan devirlerde münfesi kurumun devir öncesi son bilançosunda görülen zararlar devralan kurumca beyan edilen kurum kazancından indirilebilir. Bu indirimle ilişkin şartlar, usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

15. Okul, kreş ve spor tesisleri ile 50 yatak (kalkınmada öncelikli yörelerde 35 yatak) kapasitesinden az olmamak üzere yurt ve sağlık tesislerinin (huzurevleri dahil) işletilmesinden elde edilen kazançlar ilgili Bakanlığın görüşü alınmak suretiyle Maliye ve Gümrük Bakanlığının belirleyeceği usul ve esaslar dahilinde 5 yıl süreyle kurumlar vergisinden müstesna tutulurlar. İstisna, kuruluşların faaliyete geçtiği tarihten itibaren başlar.

Bu kuruluşların kalkınmada öncelikli yörelerde kurulması halinde bunlardan elde edilecek kazançlar yukarıdaki şartlar dahilinde 10 yıl süreyle kurumlar vergisinden müstesna tutulur.

Bu kazançlar Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesine göre tevkifata tabi tutulmaz. Ortaklara dağıtımı kâr dağıtımı sayılmaz.

16. Kurumların safi kurum kazançlarından T. C. Emekli Sandığı, Sosyal Sigortalar Kurumu, Bağ - Kur gibi Kanunla kurulan emekli ve yardım sandıkları ile Ordu Yardımlaşma Kurumu ve 2983 sayılı Kanunla kurulan Toplu Konut ve Kamu Ortaklığı İdaresi Başkanlığına sermayeye iştirak nispetinde isabet eden kısmın yarısı. Bu istisnadan yararlanabilmek için iştirak edilen kurumda yetkili organın anılan kârlar hakkında kâr dağıtım kararı almış olması şarttır.

MADDE 75. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin 6 numaralı bendinin birinci paragrafı ile son paragrafına aşağıdaki hükümler eklenmiş ve maddenin 8 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Genel bütçeye dahil dairelere, katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyelere veya köylere bağışlanan okul, kreş ve spor tesisleri ile 50 yatak (kalkınmada öncelikli yörelerde 35 yatak) kapasitesinden az olmamak üzere yurt ve sağlık tesislerinin (huzurevleri dahil) inşaatı dolayısıyla yapılan harcamalar veya bu tesislerin inşaatı için ilgili kuruluşlara yapılan her türlü bağış ve yardımlar ile mevcut tesislerin, faaliyetlerini devam ettirebilmeleri için yapılan her türlü nakdî ve aynı bağış ve yardımlar, bilimsel araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunan kurum ve kuruluşlara yapılan her türlü bağış ve yardımlar. (Şu kadar ki bu fıkrada geçen bağış ve yardımların miktarı, yapılacağı yerler ve tahsis edileceği kuruluşlar Bakanlar Kurulunca çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir.)

Mükelleflerin yılı içinde yaptıkları araştırma ve geliştirme harcamaları tutarını geçmemek üzere ilgili dönemde ödemeleri gereken yıllık kurumlar vergisinin % 20 sinin kanunî süresinde tahsilinden vazgeçilerek, bu orana isabet eden vergi üç yıl süre ile faizsiz olarak ertelenebilir. Ertelenen bu vergi üç yıl içinde kurumlar vergisinin ödenme taksitleri ile birlikte eşit taksitler halinde ödenir.

Bu uygulamanın usul ve esasları Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tayin ve tespit olunur.

8. Faizsiz olarak kredi verenlere ödenen kâr payları ile özel finans kurumlarının kâr ve zarara katılma hesabı karşılığında ödenen kâr payları.

MADDE 76. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Beyannamenin muhteviyatı :

Madde 23. — Beyannamelerin şekil, muhteva ve ekleri Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tayin ve tespit olunur. Mükellefler beyanlarını bu beyanname ile yapmaya veya bu beyannamelerde yazılı bilgilere uygun olarak bildirmeye mecburdurlar.

MADDE 77. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 2362 sayılı Kanunun 15 inci maddesiyle değişen 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tevkifat yolu ile alınan kurumlar vergisi, tevkifat yapmaya mecbur olanlar ve tevkifata ait muhtasar beyanname :

Madde 24. — Dar mükellefiyete tabi kurumların ticarî, zirai ve sair kazanç ve iratları dışında kalan kazanç ve iratları ile telif, imtiyaz, ihtira, işletme, ticaret unvanı, alameti farika ve benzeri gayri maddî hakların satışı, devir ve temlikî mukabilinde alınan bedeller % 25 nispetinde kurumlar vergisi tevkifatına tabidir. (Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin 7 ve 8 numaralı bentleri uyarınca tevkifata tabi tutulan kazanç ve iratlardan bu madde hükmüne göre ayrıca tevkifat yapılmaz.)

Türkiye'de işyeri ve daimî temsilcisi bulunmayan dar mükellefiyete tabi kurumlar vergisi mükellefleri, Gelir Vergisi Kanununun 30 uncu maddesinin (1) numaralı fıkrasındaki kazançları elde etmeleri halinde bu kazançlar kendilerince % 25 oranında tevkifata tabi tutulur. Tevkifata tabi tutulan bu kazançlar sadece muhtasar beyanname ile beyan edilir.

Yapılacak vergi tevkifatında kazanç ve iratlar gayrisafi miktarları üzerinden nazara alınır.

Bakanlar Kurulu, dar mükellefiyete tabi kurumların tevkifata tabi kazanç ve iratlarından yapılacak vergi tevkifat nispetini, gelir unsurları veya faaliyet konuları itibariyle ayrı ayrı belirlemeye, sıfıra kadar indirmeye veya yukarıdaki oranın bir katını geçmemek üzere yeni bir oran tespit etmeye yetkilidir.

Bu maddeye göre vergisi tevkif suretiyle alınan kazanç ve iratlar için 20 ve 22 nci maddelere göre beyanname verilmesi veya bu madde kapsamına girmeyen kazanç ve iratlar için verilecek beyannamelere mezkûr kazanç ve iratların ithali ihtiyaridir. (Ancak her nevi tahvil ve Hazine Bonolarından elde edilen faizler ile gelir ortaklığı senetlerinden sağlanan gelirler için beyanname verilmez veya verilecek beyannamelere bu gelirler dâhil edilmez.)

Dar mükellef durumunda olan kurumlara yukarıda yazılı kazanç ve iratları sağlayanlar bu kazanç ve iratlardan kurumlar vergisi tevkifatı yapmaya mecburdurlar.

Kazanç ve iratları sağlayanlar, kurumlar vergisi tevkifatına tabi kazanç ve iratları nakden veya hesaben ödeyen veya tahakkuk ettiren gerçek ve tüzelkişilerdir.

Bu madde gereğince vergi tevkifatı yapanlar bir ay içinde nakden veya hesaben ödedikleri veya tahakkuk ettirdikleri kazanç ve iratlar ile bunlardan kestikleri kurumlar vergisini müteakip ayın yirminci günü akşamına kadar bağlı buldukları vergi dairesine muhtasar beyanname ile bildirirler.

Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarına göre defter tutmak mecburiyetinde olanlar bu maddeye göre yaptıkları vergi tevkifatını ayrıca kayıt ve hesaplarında gösterirler.

Muhtasar beyannamenin şekil, muhteva ve ekleri Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tayin ve tespit olunur. Mükellefler beyanlarını bu beyanname ile yapmaya veya bu beyannamelerde yazılı bilgilere uygun olarak bildirmeye mecburdurlar.

MADDE 78. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 2573 sayılı Kanunun 7 nci maddesiyle değişen 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Verginin nispeti :

Madde 25. — Kurumlar Vergisi, bu Kanuna göre tespit olunan kurum kazancından % 46 nispetinde alınır.

Bakanlar Kurulu bu vergi nispetini % 50 oranına kadar artırmaya veya Kanunda yazılı orana kadar indirmeye yetkilidir. Bakanlar Kurulu ortak sayısı 100'ün üstünde, hisse senetleri borsaya kayıtlı ve ödenmiş sermayelerinin en az yüzde 25'i halka açık olan anonim şirketler için Kurumlar Vergisi oranını % 40 oranına kadar indirebilir.

Hesaplanan vergilerde lira kesirleri atılır.

MADDE 79. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa 40 ıncı maddeyi takiben aşağıdaki mükerrer 40 ıncı madde eklenmiştir.

Dahili tevkifat :

Mükerrer Madde 40. — Kurumlar vergisi mükellefleri, cari vergilendirme döneminin kurumlar vergisine mahsup edilmek üzere, Gelir Vergisi Kanununun dahili tevkifat ile ilgili hükümlerine göre dahili tevkifat yaparak vergi dairesine öderler.

Eshamli komandit şirketlerde, komandite ortağın kâr payı oranında hesaplanan dahili tevkifat düşüldükten sonra kalan kısım, şirkete ait dahili tevkifat miktarını gösterir.

Gelir Vergisi Kanununun dahili tevkifata ilişkin hükümleri kurumlar vergisi mükellefleri hakkında da uygulanır.

MADDE 80. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa 2970 sayılı Kanunun 6 ncı maddesiyle eklenen geçici 10 uncu maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye bir fıkra eklenmiştir.

Tam mükellefiyete tabi kurumların iştirak hisselerinin veya gayrimenkulünün 1984 yılında satışından doğan kazançların tamamının, 1985 ve 1986 yılında satışından doğan kazançların % 80'inin, 1987 yılında satışından doğan kazançların % 70'inin ve 1988 yılında satışından doğan kazançların % 60'ünün kurum sermayesine ilave edilmesi şartıyla, sermayeye eklenen bu kazançlar kurumlar vergisinden müstesnadır.

Sermayeye eklenen bu kazançların beş yıl içinde herhangi bir surette işletmeden çekilmesi veya işletmelerin tasfiyesi halinde, bu kazançlar o yılın kazancı sayılarak vergiye tabi tutulur.

1163 sayılı Kooperatifler Kanununa ya da özel kanunlarına göre kurulan kooperatifler, ortağın sahip olabileceği en fazla pay tutarı dikkate alınmaksızın istisnadan yararlanırlar. Ancak iştirak hisseleriyle gayrimenkullerin satışından doğan kazanç sermayeye eklenmeyerek özel bir fon hesabında gösterilir ve hiç bir şekilde ortaklara dağıtılmaz, kooperatifin amaçlarının gerçekleştirilmesinde kullanılır.

MADDE 81. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

Geçici Madde 11. — 1 Ocak 1986 tarihinden evvel ihraç kanunlarına veya Devletin kanunların verdiği yetkiye dayanarak akdettiği mukavelenamelere göre mevcut ve çıkacak vergilerden muaflığı kabul edilmiş olan menkul kıymetlerin temettü faiz ve ikramiyeleri kurumlar vergisinden müstesnadır.

Geçici Madde 12. — Bu Kanunla değiştirilen Kurumlar Vergisi Kanununun değişik 25 inci maddesinde yazılı vergi nispeti, kurumların 1985 takvim yılı kazançlarına ilişkin olup 1.1.1986 tarihinden itibaren beyanı gereken kazançlar hakkında da uygulanır.

Geçici Madde 13. — 2362 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten bu Kanunun yürürlük tarihine kadar ayrılmış olan ihtiyat akçeleri ve banka provizyonları, bunların sermayeye eklenmesi veya ortaklara dağıtılması hallerinde, sermayeye eklendiği veya dağıtımın yapıldığı yılın ticarî kazancına vergilendirilmeden önceki brüt tutarları üzerinden ilave edilir. Teşebbüsün tasfiyesi halinde ise tasfiye kârının hesaplanmasında nazara alınır.

Bu ihtiyat akçeleri ve banka provizyonları üzerinden ödenmiş bulunan kurumlar vergisi ile tevkif yoluyla ödenen gelir vergileri, ödenecek gelir ve kurumlar vergisinden mahsup edilir. Mahsup edilemeyen vergiler iade edilmez.

Geçici Madde 14. — 1.1.1986 tarihinden önce ihraç kanunlarına veya Devletin kanunların verdiği yetkiye dayanarak akdettiği mukavelenamelere göre mevcut ve çıkacak vergilerden muaflığı kabul edilmiş olan menkul kıymetlerin Kurumlar Vergisinden istisna edilen temettü, faiz ve ikramiyelerine isabet eden giderler, (Gerçek giderlerin kati olarak tespit edilmemesi halinde, bahis konusu gerçek giderler, Kurumlar Vergisinden muaf menkul kıymetler portföyünün itibari değer toplamına, TC Merkez Bankası Meclisince menkul kıymetler portföyü ile ilgili giderler nazara alınarak tayin olunacak ortalama gider emsalinin uygulanması suretiyle bulunur. Vergiden muaf menkul kıymetler portföyünün itibari değer toplamı, ilgili hesap dönemine dahil ayların son günündeki vergiden muaf menkul kıymetler portföyünün ortalaması esas alınmak suretiyle tespit olunur.) kurum kazancının tespitinde indirim olarak kabul edilmez.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

2978 Sayılı Ücretlilere Vergi İadesi Hakkında Kanun
ile İlgili Değişiklikler

MADDE 82. --- 2.2.1984 tarih ve 2978 sayılı «Ücretlilere Vergi İadesi Hakkında Kanun» un adı, «Vergi İadesi Hakkında Kanun» olarak değiştirilmiştir.

MADDE 83. — 2978 sayılı Kanununun 27.2.1985 tarih ve 3158 sayılı Kanunla değişik 1 inci maddesinin birinci fıkrası (bu fıkranın mal ve hizmet alımlarını belirleyen bent hükümleri hariç olmak üzere) aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tam mükellefiyete tabi olup, ücret geliri elde edenler, ticarî, ziraî (küçük çiftçi muafliğından yararlananlar dahil) veya meslekî kazançları nedeniyle gelir vergisine tabi olan mükellefler, emekli, maluliyet, dul ve yetim maaşı alanlar ile bunların eş, çocuk ve bakmakla yükümlü oldukları kimselerin; kamu idare ve müesseseleri, gerçek usulde vergilendirilen gelir vergisi mükellefleri ve kurumlar vergisi mükelleflerinden (Kurumlar Vergisi Kanununun 7 nci maddesi ile vergiden muaf tutulmuş kurumlar dahil) aşağıda yazılı mal ve hizmet alımları vergi iadesine tabi tutulur.

MADDE 84. — 2978 sayılı Kanununun 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İadeye esas alınacak harcama ve gelir tutarı :

Madde 2. — Vergi iadesine esas alınacak harcama tutarı, mal ve hizmet alımının gerçekleştiği ayda elde edilen net geliri aşamaz.

Ticarî veya meslekî kazançları nedeniyle vergi iadesinden yararlanacak olan gelir vergisi mükelleflerinin net gelirleri, yıllık beyanname ile bir önceki yıl beyan edilen matrahın ticarî veya meslekî kazançta isabet eden kısmından, kazanç ve ücretleri götürü usulde vergilendirilen mükelleflerde de, vergi karnelerinde yer alan vergi matrahından, hesaplanan gelir vergisi düşüldükten sonra kalan miktarın onikide biridir. Yıllık beyannameye dahil edilmiş gelir unsurlarından herhangi birisi nedeniyle daha önce yıl içinde vergi iadesinden yararlanılmış ise, bu tutar net gelirin hesaplanmasında nazara alınmaz.

Gerçek ücretlerde net ücret geliri, vergiye tabi olsun veya olmasın ücret toplamından emekli aidatı, Sosyal Sigorta primleri, Ordu Yardımlaşma Kurumu ve benzeri kamu kurumları için yapılan kesintiler ve vergiler düşüldükten sonra kalan kısımdır.

Satış hâsılatları üzerinden vergi tevkifatı yapılan çiftçilerin net gelirleri ise, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesine göre, vergi tevkifatına esas olan satış hâsılatı üzerinden öncelikle % 70 gider payı, bilahare tevkif suretiyle kesilen vergi düşüldükten sonra kalan kısımdır.

MADDE 85. — 2978 sayılı Kanununun 27.2.1985 tarih ve 3158 sayılı Kanunla değişik 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Hesap ve oranlar :

Madde 3. — Vergi iadesi aylık, yıllık veya dönemsel olarak hesap edilebilir. Vergi iadesi, 2 nci madde hükmü de dikkate alınarak mal ve hizmet alımları tutarına,

30 000 liraya kadar	% 20,
60 000 liranın; 30 000 lirası için % 20, aşan kısmına	% 15,
100 000 liranın; 60 000 lirası için % 17,5, aşan kısmına	% 10,
100 000 liradan fazlasının; 100 000 lirası için % 14,5, aşan kısmına	% 5,

Nispeti uygulanarak hesaplanır.

Bu maddede yazılı tutarları iki katına kadar artırarak veya kanunî hadlerinin yarısına kadar azaltarak, oranları ise yarısına kadar artırarak veya azaltarak yeniden tespit etmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bu yetki; tutarların veya oranların her birinin ayrı ayrı veya topluca artırılıp veya azaltılması, faaliyet kolları,

iş nev'ileri veya mükellef grupları veya vergi iadesine konu harcama kalemleri itibariyle farklı bir şekilde de kullanılabilir.

Bu maddede yazılı veya Bakanlar Kurulu Kararı ile yeniden tespit edilecek tutar ve oranlarda bir değişiklik yapmadan, aylık tutarları yıllık olarak veya vergi iadesinin dönemine uygun bir şekilde tespit etmeye Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 86. — 2978 sayılı Kanunun 27.2.1985 tarih ve 3158 sayılı Kanunla değişik 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Vergi iadesinin usul ve esasları :

Madde 4. — Vergi iadesi aşağıdaki usul ve esaslar dahilinde yapılır.

a) Gerçek ücret geliri elde eden hizmet erbabınca, bir aylık mal ve hizmet alımlarına dair vesikalar ve bunların dökümünü gösteren bir bildirim ertesi ayın ilk yedi günü içerisinde ücretleriyle ilgili gelir vergisi tevkifatını yapmakla sorumlu olan gerçek veya tüzelkişilere bildirilir.

Sorumlu işverenler, ücretlinin bildirimini esas alıp, azamî sınır ve oranlar hakkında bu Kanunda yer alan hükümleri gözönünde bulundurarak hak edilen iade tutarını hesaplar.

İşverenler, ücretlilerinin bir ay içinde hak ettikleri toplam vergi iadesini, «Vergi İade Beyannamesi» ile ertesi ayın yirminci günü akşamına kadar muhtasar beyannamelerini verdikleri vergi dairesine bildirir.

Genel bütçeye dahil dairelerde çalışan ücretlilerin vergi iadesi dairelerince yapılır.

b) Emekli, maluliyet, dul ve yetim aylığı alanların vergi iadesi, sosyal güvenlik kurumlarınca yapılır.

c) Kazançları ve ücretleri götürü usulde tespit edilen mükellefler, bir ödeme dönemine ait vergi iadesi için, ödeme dönemini takip eden ay içinde mal ve hizmet alımlarına ait vesikalar ve bu vesikalara göre düzenledikleri «Vergi İade Beyannamesi» ile birlikte bağlı oldukları vergi dairesine başvururlar. İade edilecek meblağ, vergi dairelerince hesaplanarak beyannamenin verildiği ayı takip eden ay içinde hak sahiplerine ödenir.

d) Satış hâsılatları üzerinden vergi tevkifatı yapılan çiftçiler, bir ödeme dönemine ait mal ve hizmet alımlarına dair vesikalar ve bunların dökümünü gösteren bir bildirim dönemini takip eden ay içinde, satış hâsılatları üzerinden vergi tevkifatını yapan sorumlu gerçek veya tüzelkişilere bildirirler. Sorumlu gerçek veya tüzelkişiler, çiftçilerin bildirimlerini esas alıp, azamî sınır ve oranlar hakkında bu Kanunda yer alan hükümleri gözönünde bulundurarak hak edilen iade tutarını hesaplar.

Sorumlu gerçek veya tüzelkişiler, kendilerine vergi iade bildirimini veren çiftçilerin bir ödeme dönemine ait hak ettikleri toplam vergi iadesini «Vergi İade Beyannamesi» ile bildirim verildiği ayı takip eden ayın 20 nci günü akşamına kadar muhtasar beyannamelerini verdikleri vergi dairesine bildirirler.

e) Ticarî veya meslekî kazançları gerçek usulde tespit edilen mükellefler, bir ödeme dönemine ait vergi iadesi için, ödeme dönemini takip eden ay içinde mal ve hizmet alımlarına ait vesikalar ve bu vesikalara göre düzenledikleri «Vergi İade Beyannamesi» ile birlikte yıllık gelir vergisi beyannamelerini verdikleri vergi dairesine başvururlar, iade edilecek meblağ, beyannamenin verildiği ayı takip eden ay içinde hak sahiplerine ödenir.

Vergi iadesi; gerçek usulde tespit edilen ücret geliri elde eden hizmet erbabı ile ücretleri götürü usulde tespit edilen hizmet erbabı için aylık, sosyal güvenlik kurumlarından aylık alanlar için üçer aylık (Birinci dönem Ocak-Mart aylarını, ikinci dönem Nisan-Haziran aylarını, üçüncü dönem Temmuz-Eylül aylarını, dördüncü dönem Ekim-Aralık aylarını kapsar.), kazançları götürü usulde tespit edilen ticarî ve serbest meslek erbabı için ikişer aylık, (Ocak ve Şubat ayları, Mart ve Nisan ayları, Mayıs ve Haziran ayları, Temmuz ve Ağustos ayları, Eylül ve Ekim ayları, Kasım ve Aralık ayları birer dönem sayılır.), ticarî ve meslekî kazançları gerçek usulde tespit edilen mükellefler için aylık, çiftçiler için de dörder aylık (Birinci dönem Ocak-Nisan aylarını, ikinci dönem Mayıs-Ağustos aylarını, üçüncü dönem Eylül-Aralık aylarını kapsar.) dönemler halinde yapılır. Bu dönemleri bir aydan az olmamak üzere yeniden tespit etmeye Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

Vergi daireleri, işverenler veya sorumlular tarafından verilen vergi iade beyannamelerine göre çıkan iadeyi, vergi iade beyannamesinin verildiği tarihten itibaren, beyannamenin verildiği ayın sonuna kadar işverene veya sorumluya öder. Şu kadar ki, çiftçilerden satın alınan ziraî mahsullerin alış bedeli üzerinden vergi tevkifatı yapan sorumlulara, ziraî mahsullerin alış bedeli üzerinden tevkif ettikleri vergileri vergi dairesine ödemedikleri takdirde vergi iadesi yapılmaz.

İşverenlerce veya sorumlularca nakten veya hesaben alınan vergi iadesi, iadenin alındığı tarihten itibaren en geç 10 gün içinde hak sahiplerine nakten ödenir. Bu süre içinde ödenmeyen vergi iadeleri müteakip ilk işgününde vergi dairelerine geri verilir. Bu suretle ödenmeyen vergi iadeleri, iade dönemini takip eden altı ay içinde başvurularıyla şartıyla hak sahiplerine veya kanunî mirasçularına vergi dairelerince ödenir.

İşverenlerin veya sorumluların vergi iadesi ile ilgili işlemleri ölüm, iflas, tasfiye veya mücbir sebeplerle yerine getirememeleri veya bu Kanundan doğan mükellefiyetlerini zamanında ve tam olarak yerine getirememeleri sebebiyle hak sahiplerinin alamadığı vergi iadesi, dönemi takip eden altı ay içinde başvurularıyla şartıyla kendilerine ödenir.

Ticarî ve meslekî kazançları nedeniyle gelir vergisi mükellefi olanlar ile götürü usulde tespit edilen ücret gelirine sahip bulunanlar, gelir vergisi mükellefiyetlerinin sona erdiği tarihi takip eden dönemler için vergi iadesinden yararlanamazlar.

Vergi iadesinin ödenmesine ait diğer hususlar ile vergi iadesine ait bitirimler ve Vergi İade Beyannamesinin şekil ve muhtevası Maliye ve Gümruk Bakanlığınca tayin ve tespit edilir.

MADDE 87. — 2978 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Bu Kanunun uygulanmasında sosyal güvenlik kurumları ile vergi tevkifatı yapan sorumlular işveren olarak kabul edilir.

Ticarî ve meslekî kazançları nedeniyle gelir vergisi mükellefleri olanlar ile götürü usulde tespit edilen ücret gelirine sahip olanların vergi iade beyannamesine ekli olarak ibraz ettikleri harcama vesikaları vergi dairelerince, vergi iadesinin ödenmesi sırasında hak sahiplerine iade edilir. Vergi iadesinden yararlananlar, bu belgeleri vergi iadesinin yapıldığı yıldan başlayarak 5 yıl süre ile muhafaza etmeğe ve yetkili makam ve memurların talebi üzerine ibraz etmeye mecburdurlar.

MADDE 88. — 2978 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Müeyyideler :

Madde 6. — Aşağıdaki hâllerden birisiyle haksız yere vergi iadesine sebebiyet verilmesi durumunda, iade edilen bu meblâğ üç kat cezası ile birlikte müsebbplerinden geri alınır.

- Vergi iadesine hak kazananların bilerek sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı vesikalar kullanmaları veya vesikaları tahrif etmeleri,
- İşverenlerin ve sorumluların gerçek dışı Vergi İade Beynamesi düzenlemeleri,
- İşverenlerin ve sorumluların azamî sınır ve oranlar konusundaki hükümlere aykırı olarak iade hesaplamaları,
- Beşinci madde hükmüne uyulmaması,
- İşverenlerin ve sorumluların hak sahiplerine ödemedikleri vergi iadesini süresinde vergi dairesine yatırmamaları.

Bu Kanundan doğan mükellefiyetini zamanında ve tam olarak yerine getirmeyen işveren ve sorumlulara, vergi dairesince ödenen meblâğın iki katı tutarında ceza kesilir. Şu kadar ki, vergi iade beyannamesi, kanunî sürenin bitiminden itibaren 15 gün içinde verilir veya beyanname süresinde verilmekle beraber, noksan bildirim, bu süre içerisinde tamamlanır ise, bu beyannamelere dayanılarak yapılan vergi iadeleri üzerinden işveren veya sorumlular adına % 5 oranında ceza kesilir.

Birinci fıkranın (a) bendinde açıklanan fiillerinin tekrarı hâlinde, vergi iadesine hak kazananlar vergi iadesi hakkından bir daha faydalandırılmaz.

MADDE 89. — 2978 sayılı Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

6183 sayılı Kanunun uygulanacağı haller :

Madde 7. — İşveren, sorumlu veya vergi iadesine hak kazananlarca, bu Kanun hükümlerine göre vergi dairesine geri verilmesi gereken vergi iadesinin ve ödenmesi gereken cezaların tahsilinde Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

BEŞİNCİ BÖLÜM

492 Sayılı Harçlar Kanunu İle İlgili Değişiklikler

MADDE 90. — 492 sayılı Kanunun 34 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tebliğden başka bir işlem yapmak için makamından uzaklaşma durumunda olan hâkimler, Cumhuriyet Savcıları, askerî mahkemelerdeki subay üyeler ve icra iflas memurları ile yardımcılara, adli tabiplere, yazı işleri müdürü ile yazı işleri müdür yardımcılara, kâtiplere, mubaşirlere, hizmetlilere ve bu işlemlere katılan Hazine avukatlarına yol giderlerinden başka aşağıdaki miktarda yol tazminatı verilir. Hazine avukatlarına yol tazminatı bütçenin ilgili tertibinden tedâye olunur ve ayrıca gündelik ödenmez.

MADDE 91. — 492 sayılı Kanunun 59 uncu maddesinin birinci fıkrasına (j) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (k) bendi eklenmiştir.

k) Beden Terbiyesi Teşkilatına dahil derneklerin münhasıran sporla uğraşmak üzere kurulan anonim şirketlere sermaye olarak koydukları gayrimenkuller ile bu şirketlere devrettikleri gayrimenkullerle ilgili devir ve iktisap işlemleri.

MADDE 92. — 492 sayılı Kanunun 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kadastro ve tapulama harçlarında ödeme zamanı :

Madde 68. — Kadastro ve tapulama harçları tahakkukundan itibaren (ihtilafî işlerde hükmün kesinleştiği tarihi takip eden aybaşından itibaren) bir sene içinde ödenir.

İştirak halindeki mülkiyetlerde tahakkuk ettirilen harcın tamamı, diğer şeriklere rücu hakkı mahfuz kalmak şartıyla, o gayrimenkule fiilen zilyed bulunan şerikten ve birden ziyade şerik fiilen zilyed bulunuyorsa bunlardan herhangi birinden tahsil olunur.

Ancak, kadastro ve tapulaması yapılan gayrimenkul bu süre içinde tedavül ederse, harç yeni malik adına yapılacak tescilden önce ödenir.

Tapulama Kanununun 71 inci maddesi hükmünü mahfuzdur.

MADDE 93. — 492 sayılı Kanunun mükerrer 69 uncu maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Belediyeler ve Bayındırlık ve İskân Bakanlığının ilgili memurları arsa, arazi veya bina üzerine yenden inşa edilen binalarla ilgili yapı kullanma iznini (İskân belgesini) vermeden önce, vergi dairesine gerekli harcın ödendiğini gösterir belgeleri talep etmeye mecburdurlar.

MADDE 94. — 492 sayılı Harçlar Kanununun 70 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Tapu memurlarının istek üzerine bir hakkı tesis, tadil veya terkin gibi tapu işlemleri için daire dışına gitmeleri halinde birinci derecede Devlet memurunun aldığı geçici görev yolluğunun 2/3'ü tazminat olarak emaneten mal sandığına yatırılır. Görevin tamamlanmasından sonra bu miktarın yarısı Hazineye gelir kaydedilir. Diğer yarısı tazminat olarak Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğüne hazırlanacak yönetmelikte belirtilen esaslara göre ilgili memurlar arasında dağıtılır. İstenen yere gidilmekten vazgeçilirse emaneten alınan para ilgisine geri verilir. Mutad ulaştırma aracının sağlanması iş sahiplerine aittir.

MADDE 95. — 492 sayılı Kanuna aşağıdaki mukerrer 138 inci madde eklenmiştir.

Mükerrer Madde 138. — Bakanlar Kurulu, bu Kanuna ekli tarifelerde yer alan maktu harçları (maktu ve nispi harçların asgarî ve azamî miktarlarını belirleyen hadler dahil) birlikte veya her tarife itibarıyla ayrı ayrı, yahut tarifelerin ilgili fıkra ve bentleri itibarıyla birlikte veya ayrı ayrı on katına kadar artırmaya ve Kanunda yazılı had ve miktarlardan az, bu had ve miktarların on katından çok olmamak kaydıyla yeni had ve miktarlar tespit etmeye yetkilidir.

MADDE 96. — 492 sayılı Kanuna ekli :

A) (1) sayılı tarifenin A/III bölümünün 1 inci fıkrasına (a) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki hüküm eklenmiş ve B/II bölümünün 2 nci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bakanlar Kurulu, dava çeşitleri itibarıyla birlikte veya ayrı ayrı olmak üzere bu bentte yazılı nispeti binde 10'a kadar indirmeye veya Kanunda yazılı nispete kadar çıkarmaya yetkilidir.

2. Konunun değeri üzerinden harç :

- a) İflasta paylaşılan para üzerinden (Yüzde 2)
b) Konkordatoda alacaklılara verilmesi kararlaştırılan para üzerinden (Binde 5)

B) (4) sayılı tarifenin I inci bölümünün 13 üncü bendinin (a) fıkrası, 20 nci bendinin (a) fıkrası ve II nci bölümü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir ve bu tarifenin sonuna aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

a) Arsa ve arazi üzerine yeniden inşa olunacak bina vesair tesislerin tescülünde emlak (Bina) vergisi değeri üzerinden (Binde 30)

Bayındırlık ve İskân Bakanlığının görüşü alınarak Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tespit ve ilan edilmiş bulunan sosyal mesken, işçi evleri ve bunlardan daha düşük nitelikteki meskenler için Emlak (Bina) Vergisi değeri üzerinden (Binde 15)

Yukarıdaki ilk fıkra gereğince hesaplanacak harç, Emlak Vergisi Beyannamesinin verilmesi gereken süre içinde, şekli ve muhtevası Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tespit edilecek bir beyanname ile beyan edilir ve beyanname verme süresi içinde ödenir.

Tapu siciline tescil yapılmaması halinde de bu harcın tahsili aynı esaslar dahilinde yürütülür.

a) Gayrimenkullerin ivaz karşılığında veya ölünceye kadar bakma akdine dayanarak yahut trampa hükümlerine göre devir ve iktisabında gayrimenkulün devir ve iktisap bedelinden az olmamak üzere emlak vergisi değeri üzerinden (cebrî icra ve şuyunun izalesi hallerinde satış bedeli, istimlaklerde takdir edilen bedel üzerinden) devir eden ve devir alan için ayrı ayrı, (Binde 40)

(Tapuda kaydı bulunmayan gayrimenkullerin, zilyetlik devir sözleşmeleri ile devrinde de bu fıkra hükümleri uygulanır. Hesaplanacak harç, zilyetlik devir sözleşmeleri yapılmadan önce, şekli ve muhtevası Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tespit edilecek bir beyanname ile bildirilir ve beyanname verme süresi içinde ödenir.

II. — Kadastro ve tapulama işlemleri :

Kadastro ve tapulama işlemleri sonucunda tapu siciline tescil edilen bazı gayrimenkullerde kayıtlı değer üzerinden :

- a) Tapuda murisi veya kendisi adına kayıtlı olup da kadastroda beyanname verenlere, tapulamada tespit edilmiş bulunanlara ait gayrimenkullerin kadastrolanması veya tapulanmasında, (Binde 3)
b) Tapuda murisi veya kendisi adına kayıtlı olup da kadastroda beyanname vermeyenlere, tapulamada tespit edilmiş bulunanlara ait gayrimenkullerin kadastrolanması veya tapulanmasında (Binde 5)
c) Aslen senetsiz gayrimenkullerin zilyedi adına kadastrolanması veya tapulanmasında, beyanname verenler ile tespit edilmiş bulunanlardan, (Binde 4)
d) Aslen senetsiz gayrimenkullerin zilyedi adına kadastrolanması veya tapulanmasında, beyanname vermeyenler ile tespit edilmiş bulunanlardan, (Binde 6)

(Yukarıdaki fıkralar gereğince ödenecek harç miktarı her parsel için 1 000 liradan aşağı olamaz.)

Tapu ve kadastro işlemlerinde de nispi harçların en az miktarı 1 000 liradır.

Bu tarifenin 13 numaralı bendinin (a) ve (c) fıkralarında belirtilen işlemlerden Emlak Vergisi beyanname verilmesini gerektirenlerin 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 27 nci maddesinde yazılı ek süre sonuna kadar tapuda gösterilmemesi halinde harç % 50 fazlasıyla alınır.

C) (8) sayılı tarifenin sonuna aşağıdaki VIII - Telsiz harçları ve IX - Kapalı devre televizyon ruhsat harçları bölümleri eklenmiştir.

VIII. — Telsiz harçları :

A) Telsiz ruhsatname harçları

1. Telsiz kurma ruhsatname harçları :

a) Telsiz verici - alıcı cihazları (Ruhsatnamede kayıtlı her cihaz için) :

aa) El telsizleri (kara, deniz, hava)	(10 000 TL.)
bb) Araç telsizleri (kara, deniz, hava)	(30 000 TL.)
cc) Tekrarlayıcı (repetör)	(100 000 TL.)
dd) Sabit telsiz (kara, deniz, hava)	(50 000 TL.)
ee) Kablosuz telefon (telsiz cihazı)	(50 000 TL.)
ff) Çağrı (paging) sistemi	
30 aboneye kadar (30 dahil)	(50 000 TL.)
31 - 1 000 aboneye kadar (1 000 dahil)	(100 000 TL.)
1 001 ve sonraki her bin abone veya kesri için	(250 000 TL.)

b) Telsiz verici cihazları :

aa) Telsiz telefon veya telsiz telgraf vericileri	(20 000 TL.)
bb) Data, faksimili veya telsiz teleks vericileri	(30 000 TL.)

İki veya daha fazla maksatla kullanılmak için ruhsat verilmiş olan vericilerden, her maksat için belirtilenlerin toplamı kadar harç alınır.

c) Telsiz alıcı cihazları :

aa) Telsiz telgraf alıcıları	(10 000 TL.)
bb) Telsiz telefon alıcıları	(15 000 TL.)
cc) Telsiz teleks alıcıları	(20 000 TL.)
dd) Faksimili alıcıları	(25 000 TL.)
ee) Data alıcıları	(30 000 TL.)
ff) Uydu alıcıları	(50 000 TL.)

İki veya daha fazla maksatla kullanılmak üzere ruhsat verilmiş olan alıcılardan, her maksat için belirtilenlerin toplamı kadar harç alınır.

d) Radyolink sistemleri :

aa) 24 kanala kadar olan sistemler (24 dahil)	
i) Her terminal için	(100 000 TL.)
ii) Her tekrarlayıcı (repetör) için	(250 000 TL.)
bb) 25 ve daha fazla kanallı sistemler :	
i) Her terminal için	(250 000 TL.)
ii) Her tekrarlayıcı (repetör) için	(500 000 TL.)

2. Ruhsatnamede değişiklik harçları :

a) Ruhsatnamedeki yer, araç, teknik özellik veya işletme tipinin değiştirilmesi halinde (her değişiklikte) (10 000 TL.)

b) Yeni işletme tipi ilavesi halinde 1 inci madde hükümleri uygulanır.

(Telsiz kurma ruhsatname harçları ile ruhsatnamede değişiklik harçları amatör telsiz istasyonlarından 1/2 oranında alınır.)

B) Telsiz cihazlarını kullanma harçları (Amatör telsiz istasyonlarında bulunan telsizlerden kullanma harcı alınmaz.)

1. MF ve HF telsiz sistemleri :

Birbirleriyle haberleşme yapmasına izin verilmiş istasyonlar arasındaki düz mesafeler ayrı ayrı hesaplanmak ve sistemin aynı zamanda kullanılabilen her kanalı için ayrı ayrı olmak üzere (her yıl için)

- a) 100 kilometreye kadar (100 km. dahil) olan mesafe ile haberleşme için kullanılanlar;
- aa) Telsiz telgraf, (75 000 TL.)
- bb) Simpleks telsiz telefon, teleks, (100 000 TL.)
- cc) Data, faksimili, dupleks telsiz telefon, (150 000 TL.)

b) 101 kilometreden itibaren, her yüz kilometre için yukarıdaki miktarlar, sonraki bir öncekinin iki katı olmak üzere artırılır.

c) 400 kilometreden sonraki mesafeler için 400 kilometre üzerinden harç alınır.

2. VHF, UHF ve SHF telsiz sistemleri :

Telsiz sisteminin aynı zamanda kullanılabilen her kanalı için ayrı ayrı olmak üzere (Her yıl için);

- a) En az iki telsizden meydana gelen telsiz sistemlerinde, sistemdeki telsiz adedi başına (10 000 TL.)
- b) Telefon devrelerine veya MF ve HF telsiz sistemlerine bağlantılı olan telsiz sistemlerinde, sistemdeki telsiz adedi başına (15 000 TL.)

3. Kablosuz telefon telsiz cihazları :

(Her yıl için)

- a) Yalnız telefon devresine bağlı olanlar (30 000 TL.)
- b) Sabit telefon telsiz cihazı ile uzaktan kumanda cihazı arasında dahili konuşma düzeni olanlar (50 000 TL.)

4. Telsiz çağrı (paging) sistemleri :

Sistemdeki alıcı cihaz adedi başına

(Her yıl için)

- a) Bağımsız sistemler;
- aa) Haberleşme mesafesi 2,5 km.'ye kadar (2,5 km. dahil) olanlar (2 500 TL.)
- bb) Haberleşme mesafesi 2,5 km.'den fazla olanlar (5 000 TL.)
- b) Telefon devrelerine veya dahili konuşma (intercom) sistemlerine bağlı olan sistemlerden; her alıcı cihaz için (1) inci benttekine ilave olarak (2 500 TL.)

5. Halk bandı (CB) cihazları (her beş yıl için)

- a) El telsizi (10 000 TL.)
- b) Sabit telsiz (20 000 TL.)
- c) Araç telsizi (30 000 TL.)

6. Deniz telsiz cihazları (Her yıl için)

- a) Her türlü yük ve yolcu gemilerinde bulunan komple telsiz sistemleri (MF, HF, VHF, UHF, SHF telsizler ve radar dahil);
- aa) 299 dan küçük (299 dahil) tonajdaki gemilerdeki (100 000 TL.)
- bb) 300-1599 (dahil) tonajdaki gemilerdeki (250 000 TL.)
- cc) 1600 ve daha büyük tonajdaki gemilerdeki (750 000 TL.)
- dd) HF ve VHF telsiz sistemi ve radar bulunan yatlar (250 000 TL.)
- b) VHF telsiz cihazları
- aa) El telsizi (10 000 TL.)
- bb) Gemi tipi telsiz (30 000 TL.)
- cc) Yat tipi telsiz (50 000 TL.)
- c) Karada kurulu her çeşit sabit deniz telsiz : (50 000 TL.)

7. Hava telsiz cihazları (her yıl için) :

- a) 1 ile 10 yolcu (10 dahil) kapasiteli veya aynı büyüklükteki yük taşıma veya diğer amaçlarla kullanılan hava vasıtalarında bulunan komple telsiz ve seyrüsefer sistemi (100 000 TL.)
- b) 10 dan fazla yolcu kapasiteli veya aynı büyüklükteki yük taşıma veya diğer amaçlarla kullanılan hava vasıtalarında bulunan komple telsiz ve seyrüsefer sistemi (500 000 TL.)
- c) Karada kurulu her çeşit sabit veya mobil hava-yer telsizi (100 000 TL.)
- d) Karada kullanılan hava-yer el telsizi (10 000 TL.)

8. Telsiz alıcı cihazları :

Yalnız dinleme ve kayıt maksadıyla kurulan alıcı istasyonlarındaki her alıcı cihaz başına (her yıl için)

- a) Telsiz telgraf alıcıları (10 000 TL.)
- b) Telsiz telefon alıcıları (20 000 TL.)
- c) Telsiz teleks alıcıları (30 000 TL.)
- d) Faksimili alıcıları (40 000 TL.)
- e) Data alıcıları (50 000 TL.)
- f) Uydu alıcıları (100 000 TL.)

9. Radyolink sistemleri :

Sistemdeki her atlama için ayrı ayrı olmak üzere, teçhizatı mevcut kanal adedi başına (her yıl için) (10 000 TL.)

C) Amatör Telsizcilik Belgesi ve Operatör Ehliyetnamesi harçları :

1. Amatör Telsizcilik Belgesi (geçerlilik süresi sonuna kadar)

- a) A sınıfı amatör telsizcilik belgesi (10 000 TL.)
- b) B sınıfı amatör telsizcilik belgesi (7 500 TL.)
- c) C sınıfı amatör telsizcilik belgesi (5 000 TL.)

2. Operatör ehliyetnameleri (geçerlilik süresi sonuna kadar)

- a) Kara ve hava telsiz operatör ehliyetnameleri
- aa) Birinci sınıf telsiz telgraf ehliyetnamesi (20 000 TL.)
- bb) İkinci sınıf telsiz telgraf ehliyetnamesi (15 000 TL.)
- cc) Telsiz telgraf özel ehliyetnamesi (10 000 TL.)
- dd) Telsiz telefon ve tahditli telsiz telefon ehliyetnamesi (5 000 TL.)
- b) Deniz telsiz operatör ehliyetnameleri
- aa) Genel telsiz ehliyetnamesi (50 000 TL.)
- bb) Birinci sınıf telsiz telgraf ehliyetnamesi (40 000 TL.)
- cc) İkinci sınıf telsiz telgraf ehliyetnamesi (30 000 TL.)
- dd) Telsiz telgraf, özel telsiz telefon ve tahditli telsiz telefon ehliyetnamesi (20 000 TL.)

D) Mühürlenmiş cihazların yeniden açılması ve sınav harçları :

1. Mühürlenmiş cihazın yeniden faaliyete açılması (10 000 TL.)

2. Amatör Telsizcilik Belgesi ve Telsiz Operatör Ehliyetnamesi almak isteyen başvuru sahiplerinden alınacak sınav harcı (1 000 TL.)

IX - Kapalı devre televizyon ruhsat harçları :

Kapalı devre televizyon sistemi kurulması ve işletilmesi için Radyo ve Televizyon Yüksek Kurulu tarafından verilecek izin belgelerinden (her yıl için)

- a) 3 - 15 TV alıcı cihazı ihtiva eden sistemlerden (50 000 TL.)
- b) 16 - 30 TV alıcı cihazı ihtiva eden sistemlerden (100 000 TL.)
- c) 31 - 60 TV alıcı cihazı ihtiva eden sistemlerden (200 000 TL.)
- d) 61 ve daha fazla TV alıcı cihazı ihtiva eden sistemlerden (350 000 TL.)

Birden fazla kanal ihtiva eden sistemlerden bu harçlar % 50 zamlı olarak tahsil edilir.

Genel ve katma bütçeli daire ve idarelerle il özel idareleri, belediye ve köyler tarafından kurulan kapalı devre televizyon sistemleri bu harca tabi tutulmazlar.

D) Trafik harçlarına ilişkin (9) sayılı tarife aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

9 SAYILI TARİFE

Trafik Harçları

I - Tescil harçları :

Araçların Karayolları Trafik Kanununa ve Yönetmeliğine göre yapılacak tescil işlemlerinden bir defaya mahsus olmak üzere, (5 000 TL.)

II - Sürücü belgesi harçları :

Karayolları Trafik Kanunu ve Yönetmeliğine göre verilecek sürücü belgelerinden bir defaya mahsus olmak üzere,

a) A1, A2, B, F ve H sınıfı sürücü belgeleri ile K sınıfı sürücü aday belgelerinden (3 000 TL.)

b) Diğer sürücü belgelerinden (10 000 TL.)

III - Sınav harçları :

Karayolları Trafik Kanunu ve Yönetmelik hükümlerine göre yapılacak sınavlarda, her sınav için (1 000 TL.)

IV. — Sürücü belgesi vize harçları :

Karayolları Trafik Kanunu ve Yönetmelik hükümlerine göre yapılacak sürücü belgesi vize işlemlerinden,

a) A1, A2, B, F ve H sınıfı sürücü belgeleri vizelerinden (1.000 TL.)

b) Diğer sürücü belgeleri vizelerinden (2.500 TL.)

V. — Teknik muayene harçları :

Karayolları Trafik Kanunu ve Yönetmelik hükümlerine göre araçların belli sürelerde yapılacak teknik muayenelerinden, (3.000 TL.)

(Sakatlar tarafından kullanılan özel tertibatlı araçlardan harç alınmaz.)

VI. — Ruhsat (İzin) harçları .

Karayolları Trafik Kanununun;

a) 13 üncü maddesine göre verilecek izin belgelerinden (5.000 TL.)

b) 16 ncı maddesine göre verilecek izin belgelerinden (Her yıl için) (10.000 TL.)

c) 17 nci maddesine göre verilecek izin belgelerinden (Her yıl için) (20.000 TL.)

d) 33 üncü maddesine göre verilecek her izin belgesinden (10.000 TL.)

e) 35 inci maddesine göre verilecek işletme belgesinden (Her yıl için) (50.000 TL.)

f) 123 üncü maddesine göre özel kişi ve kuruluşlara sürücü kursları açmak için ilgili bakanlıkça verilecek okul açma belgelerinden (Her yıl için)

Son nüfus sayımına göre

aa) Nüfusu 200.000'e kadar olan şehirlerde (50.000 TL.)

bb) Nüfusu 500.000'e kadar olan şehirlerde (100.000 TL.)

cc) Nüfusu 500.000'den yukarı olan şehirlerde (150.000 TL.)

VII. — Geçici trafik belgeleri harçları :

a) Karayolları Trafik Kanunu ve Yönetmelik hükümlerine göre verilecek geçici trafik belgelerinden;

aa) A sınıfı geçici trafik belgelerinden (30.000 TL.)

bb) Diğerlerinden (1.000 TL.)

b) Karayolu uygunluk belgesi verilemeyen araçlara verilen izin belgesinden. (3.000 TL.)

ALTINCI BÖLÜM

488 Sayılı Damga Vergisi Kanunu ile İlgili Değişiklikler

MADDE 97. — 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa aşağıdaki mükerrer 30 uncu madde eklenmiştir.

Mükerrer Madde 30. — Bakanlar Kurulu, bu Kanuna bağlı (1) sayılı tabloda yer alan maktu vergileri (Maktu ve nispi vergilerin asgarî ve azamî miktarlarını belirleyen hadler dahil) birlikte veya ayrı ayrı on katına kadar artırmaya ve Kanunda yazılı had ve miktarlardan az, bu had ve miktarların on katından çok olmamak üzere yeni had ve miktarlar tespit etmeye yetkilidir.

MADDE 98. — 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa bağlı (2) sayılı tablonun; «I/C - kişilerden resmî dairelere verilen kâğıtlar» bölümünün sonuna aşağıdaki 16 numaralı fıkra eklenmiş ve «IV - Ticarî ve medenî işlerle ilgili kâğıtlar» bölümünün 6 numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

16. 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulu Hakkında Kanunun 11 inci maddesi gereğince noterde düzenlenen şahsî kefaletle ilgili kâğıtlar.

6. Posta çekleri.

YEDİNCİ BÖLÜM

210 Sayılı Değerli Kâğıtlar Kanunu ile İlgili Değişiklikler

MADDE 99. — 210 sayılı Değerli Kâğıtlar Kanununa ekli «Değerli Kâğıtlar Tablosu» aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

DEĞERLİ KÂĞITLAR TABLOSU

Değerli kâğıdın cinsi	Bedel (TL.)
1. Noter kâğıtları :	
a) Noter kâğıdı	100
b) Beyanname	100
c) Protesto, vekâletname, resen senet	200
2. Kira sözleşme kâğıtları	200
3. Pasaportlar	7 500
4. Yabancılar için ikamet tezkere-leri	5 000
5. Askerlik cüzdanları	100
6. Nüfus cüzdanları	100
7. Aile cüzdanları	1 000
8. Bono kâğıtları (emre muharrer senetler) (10 adet)	500
9. Sürücü belgeleri	1 000
10. Sürücü çalışma belgeleri (karne-leri)	1 000
11. Motorlu araç trafik belgesi	500
12. Motorlu araç tescil belgesi	500
13. İş makinesi tescil belgesi	500

SEKİZİNCİ BÖLÜM

1319 Sayılı Emlak Vergisi Kanunu ile İlgili Değişiklikler

MADDE 100. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin (j) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir ve bu maddeye aşağıdaki (u) fıkrası eklenmiştir.

j) Umuma tahsis edildiği Maliye ve Gümrük Bakanlığınca kabul edilen rıhtım, iskele, dalgakıran ve bunların müteemmimleri ile, demiryolları ve köprü, rampa ve tunel, yeraltı ve yerüstü geçitleri, peron, alimantasyon tesisleri, iskele ve istasyon binaları ile yolcu salonları, cer ve malzeme depoları gibi demiryolu müteemmimleri, Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğüne ait hava liman ve meydanlarındaki terminal binaları, teknik blok, hangar, sistemlere ait depo; elektronik, elektrik ve mekanik sistemlere ait laboratuvar ve bakım tesisleri, pist taksirut ve apron sahası ile ısı ve enerji santralleri, hidrofor tesisleri, gerek hava liman ve meydanlarda ve gerekse uçuş yolları üzerindeki seyrusefer yardımcı (radar, ILS, VOR, DME, NDB gibi) tesisleri ile hava yer ve yer yer muhabere sistemleri (VHF, UHF, HF) ve yukarıda belirtilen sistem ve tesislerin müteemmimleri. (Diğer depolar, antrepolar, müstakil lojman ve müstakil idarehane binaları müteemmim sayılmaz)

u) Belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan binalar (Gelir Vergisinden muaf esnaf ile götürü usulde Gelir Vergisine tabi mükellefler tarafından bizzat işyeri olarak kullanılan binalar hariç olmak üzere, ticarî, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılan binalar ile muayyen zamanlarda dinlenme amacıyla kullanılan binalar için bu muafiyet uygulanmaz.)

MADDE 101. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bina Vergisinin nispeti binde 5'tir. Meskenlerde bu nispet binde 4 olarak uygulanır.

MADDE 102. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununa aşağıdaki mükerrer 8 inci madde eklenmiştir.

Yetki :

Mükerrer Madde 8. — Türkiye sınırları içinde tek meskeni olup, bu meskenlerinde bizzat oturanlardan gelirleri münhasıran kanunla kurulan sosyal güvenlik kurumlarından aldıkları aylıklardan ibaret bulunanların bu meskenlerine ait vergi oranlarını yarısına kadar indirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

Bu hüküm, yukarıda belirtilenlerin bizzat oturmaları şartıyla tek meskene hisse ile sahip olmaları halinde, hisselerine ait kısım hakkında da uygulanır. Muayyen zamanlarda dinlenme amacıyla kullanılan meskenler hakkında bu hüküm uygulanmaz.

MADDE 103. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 11 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bina Vergisi ilgili belediye tarafından mükellefin beyanı üzerine yıllık olarak tarh ve tahakkuk ettirilir. Şu kadar ki, bir il veya ilçe hududu içerisinde birden fazla belediye olması halinde belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan binalara ait Bina Vergisini tarha yetkili olacak belediye ilgili valiler tarafından belirlenir.

MADDE 104. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 14 üncü maddesine aşağıdaki (g) fıkrası eklenmiştir.

g) Belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan arazi. (Gelir Vergisinden muaf esnaf ile götürü usulde Gelir Vergisine tabi mükellefler tarafından bizzat işyeri olarak kullanılan arsa ve arazi hariç olmak üzere, ticarî, sınai ve turistik faaliyetlerde kullanılan arazi ile arsalar ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazi için bu muafiyet uygulanmaz.)

MADDE 105. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 16 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Mükelleflerin bir belediye ve bu belediyenin mücavir alan sınırları içinde bulunan arazisinin (arsalar hariç) toplam vergi değerinin 1 000 000 lirası Arazi Vergisinden müstesnadır. Bu miktarı üç misline kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 106. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 18 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Arsalar için vergi nispeti binde 6'dır.

MADDE 107. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 20 nci maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Şu kadar ki; mükelleflerin arsalar ve arazi ile ilgili olarak beyan edecekleri değerler, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun asgarî ölçüde birim değer tespitine ilişkin hükümlerine göre takdir komisyonlarınca her mahalle ve arsa sayılacak parsellenmemiş arazide her köy için cadde, sokak veya değer bakımından farklı bölgeler, arazide her il veya ilçe için arazinin cinsi (Kıraç, taban ve sulak) itibarıyla takdir olunan birim değerlere göre hesaplanan miktardan düşük olamaz. Düşük beyanda bulunulması halinde, mükellefin beyanı vergi dairesince birim değere göre hesaplanan miktara yükseltilerek tahakkuka esas alınır ve mükellefe bildirilir. Vergi dairesince hesaplanan miktar ile mükellefin beyanı arasındaki farka kusur cezası uygulanır.

İkinci fıkra hükmü, turistik bölgelerdeki cadde, sokak veya değer bakımından farklı bölgelerde ilgili valilerce tespit edilecek pafta, ada veya parseller için yapılacak takdirlere hakkında da tatbik edilir.

MADDE 108. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Arazi Vergisi ilgili belediye tarafından mükellefin beyanı üzerine yıllık olarak tarh ve tahakkuk ettirilir. Şu kadar ki, bir il veya ilçe hududu içerisinde birden fazla belediye olması halinde belediye ve mücavir alan sınırları dışında bulunan araziye ait Arazi Vergisini tarha yetkili olacak belediye ilgili valiler tarafından belirlenir.

MADDE 109. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 25 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Köylerde yapılacak beyan :

Madde 25. — Belediye ve mücavir alan sınırları içinde bulunan bina ve arazi ile Emlak Vergisinden muaf olmayan bina ve arazi hariç olmak üzere, köylerde bulunan bina ve araziye ilişkin beyanlar sözlü veya yazılı olarak ilgili muhtarlıklara yapılır. Sözlü veya yazılı olarak yapılan beyanlar, şekli ve muhtevası Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tespit olunacak bina ve arazi kıymet beyanı defterlerine geçirildikten sonra özel yeri mükellefe imza ettirilir. Beyan esnasında köyde bulunmayanların köy muhtarına gönderecekleri yazılı ve imzalı beyanların bu defterlere eklenmesiyle yetinilir.

Birinci fıkra kapsamına giren yerlerde bulunup;

a) Ek süre sonuna kadar beyan edilmeyen,

b) Bu Kanunun 33 üncü maddesinde (8 numaralı fıkra hariç) yazılı haller sebebiyle beyanı gereken, Bina ve arazinin beyanının beyanname ile yapılması mecburidir.

İl ve ilçe merkezi olmayan beldelerde, köy muhtarlıklarına ait yetkiler belediye başkanlıklarınca kullanılır.

Sözü geçen defter, varsa müsbüt evrakla birlikte ek sürenin bitiminden itibaren 15 gün içinde muhtarlar tarafından ilgili belediyelere imza karşılığında teslim olunur.

Bina ve arazi kıymet beyanı defterlerine yazdırılmak suretiyle beyan edilecek bina ve arazi hakkında bu Kanunun 10 ve 20 nci maddelerinin son fıkraları hükümleri uygulanmaz.

MADDE 110. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 30 uncu maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Devir ve ferağ yapılan bina ve arazinin, devir ve ferağın yapıldığı yıl ile geçmiş yıllara ait ödenmemiş Emlak Vergisinin ödenmesinden devreden ve devralan müteselsilen sorumlu tutulurlar. Devralanın mükellefe rücu hakkı saklıdır. Tapu daireleri devir ve ferağ işlemini, işlemin yapıldığı ayı takip eden ayın 15 inci günü akşamına kadar ilgili belediyelere bildirir.

MADDE 111. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 32 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.
Beyanname verilmemesi halinde yapılacak işlem :

Madde 32. — Ek süreye rağmen beyanname verilmez ise, vergi bu Kanun hükümlerine göre idarece tarh edilir.

Beyannamesini ek süreye rağmen vermeyen mükellefler adına ağır kusur cezası kesilir.

MADDE 112. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 36 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.
Köy kıymet beyanı defterlerinin doldurulmasına yardım :

Madde 36. — İçişleri Bakanlığı gerekli gördüğü takdirde, tespit edeceği esaslar dahilinde, köy kıymet beyanı defterlerinin doldurulması sırasında köy muhtarlarına yardımda bulunabilir.

MADDE 113. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 37 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Usul hükümleri :

Madde 37. — Bu Kanun hükümleri saklı kalmak şartıyla, bu Kanuna göre alınacak vergiler hakkında 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ile 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

Bu Kanunda geçen «Vergi dairesi» tabiri, belediyeleri ifade eder.

Bu Kanunun uygulanmasında, Vergi Usul Kanununun vergi inceleme yetkisi hariç olmak üzere;

1. Belediye gelir şube müdürü, gelir şube müdürü olmayan yerlerde belediye hesap işleri müdürü, hesap işleri müdürü olmayan yerlerde muhasebeci, vergi dairesi müdürü sıfat ve yetkisini haizdir.

2. Vergi Usul Kanununda mahallin en büyük mal memuruna verilmiş görev ve yetkiler, belediye başkanları tarafından kullanılır.

MADDE 114. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununa aşağıdaki mükerrer 38 inci madde eklenmiştir.

Verginin dağılımı :

Mükerrer Madde 38. — Belediyeler tarafından tahsil edilen Emlak Vergisinin % 15'i il özel idareleri payı, 27.6.1984 gün ve 3030 sayılı Kanunun uygulandığı şehirlerde il özel idareleri payı ayrıldıktan sonra kalan miktarın % 20'si büyük şehir belediyesi payı olarak ayrılır.

İl özel idareleri ve büyük şehir belediyesi payı olarak ayrılan miktarlar tahsil edildiği ayı takip eden ayın son günü akşamına kadar ilgili il özel idareleri ile büyük şehir belediyelerine ödenir.

MADDE 115. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununa aşağıdaki ek 1 inci madde eklenmiştir.

Ek Madde 1. — Mahalli idarelerce tahsil edilen vergi, resim, harç ve paylara ilişkin yurt dışı danışmanlık hizmetleri Maliye ve Gümrük Bakanlığınca yürütülür. Bu hizmetlerin yürütülmesine ilişkin usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

MADDE 116. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici 14, 15 ve 16 ncı maddeler eklenmiştir.

Geçici Madde 14. — Bakanlar Kurulu, ödenecek Emlak Vergisi miktarını ilgili belediye meclislerinin kararı ve belediye başkanının teklifi üzerine, mahalleler, köyler veya cadde, sokak yahut değer bakımından farklı bölgeler itibarıyla birlikte veya ayrı ayrı olmak üzere 1986 yılı için % 40'tan, 1987 yılı için % 20'den fazla olmamak üzere indirebilir.

Bakanlar Kurulu, gerekli gördüğü takdirde, belediye meclislerinin kararı ve belediye başkanlarının talebi olmadan ödenecek Emlak Vergisi miktarını Türkiye genelinde 1986 yılı için % 40'tan, 1987 yılı için % 20'den fazla olmamak üzere indirebilir.

Geçici Madde 15. — 1.1.1986 tarihinden önceki dönemlerde meydana gelen vergiyi doğuran olaylar sebebiyle bu tarihe kadar beyan edilmiş bina ve araziye ait Emlak Vergisinin tarh, tahakkuk ve tahsil işlemlerine Maliye ve Gümrük Bakanlığına bağlı vergi dairelerince devam olunur, 1.1.1986 tarihine kadar beyanname verilmemiş bina ve araziye ait tarh, tahakkuk ve tahsil işlemleri ilgili belediyeler tarafından yapılır.

Geçici Madde 16. — a) 1980 ila 1982 dönemlerine ait olup 1.1.1986 tarihine kadar beyanname verilmiş olan ve idarece tarh işlemi sonuçlanmamış bulunan bina ve arsalar hakkında 1983 yılında uygulanan bina metrekaresi normal inşaat maliyet bedelleri ile arsalarla ait asgarî ölçüde birim değerleri,

b) 1980 ila 1985 dönemlerine ait olup 1.1.1986 tarihine kadar beyanname verilmemiş olan ve idarece tarh işlemi sonuçlandırılmamış bulunan arazi hakkında 1986 yılında uygulanacak asgarî ölçüde arazi birim değerleri,

Uygulanır.

DOKUZUNCU BÖLÜM

2464 Sayılı Belediye Gelirleri Kanunu ile İlgili Değişiklikler

MADDE 117. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 4 üncü maddesinde yer alan tarifeler aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

I Sayılı Tarife :

8 Mart 1950 gün ve 5590 sayılı Kanuna göre kurulan odalara kayıtlı bulunanlarla bu odalara kaydolmak zorunda olan tüccarlar (Kurumlar dahil) ile gerçek usulde vergilendirilen serbest meslek erbabı;

Belediye grubu	(1)		(2)	
	En az	En çok	En az	En çok
V inci grup	12 000	36 000	9 000	27 000
IV üncü grup	15 000	45 000	12 000	36 000
III üncü grup	18 000	54 000	15 000	45 000
II nci grup	24 000	72 000	18 000	54 000
I inci grup	36 000	108 000	24 000	72 000

II Sayılı Tarife :

I sayılı tarife dışında kalan ticarî kazanç ve serbest meslek erbabı :

Belediye grubu	(1) 17.7.1964 gün ve 507 sayılı Kanuna göre kurulan derneklere kayıtlı bulunanlarla bu derneklere kaydolmak zorunda olanlardan gerçek usulde gelir vergisine tabi tutulanlar Vergi miktarı (TL.)		(2) Bu tarifenin 1 inci bölümü dışında kalan ticarî kazanç sahipleri ile serbest meslek erbabı Vergi miktarı (TL.)	
	En az	En çok	En az	En çok
V inci grup	6 000	18 000	2 400	7 200
IV üncü grup	7 500	22 500	3 600	10 800
III üncü grup	9 000	27 000	4 800	14 400
II nci grup	12 000	36 000	7 200	21 600
I inci grup	18 000	54 000	9 600	28 800

III Sayılı Tarife :

Motorlu taşıt aracı sahipleri :

Belediye grubu	Taksiler (Otomobil, arazi taşıtı, panel ve kaptıkaçtı) Vergi miktarı (TL.)		Minibüs, kamyonet ile 150 rüsum tonilatodan aşağı göl, nehir ve deniz motorlu taşıtları Vergi miktarı (TL.)		Otobüs, kamyon, çekici ve benzerleri ile 150 ve 150 rüsum tonilatodan yukarı göl ve deniz motorlu taşıtları Vergi miktarı (TL.)	
	En az	En çok	En az	En çok	En az	En çok
V inci grup	2 100	6 300	3 600	10 800	6 000	18 000
IV üncü grup	2 700	8 100	4 800	14 400	9 000	27 000
III üncü grup	3 600	10 800	6 000	18 000	12 000	36 000
II nci grup	4 500	13 500	7 200	21 600	15 000	45 000
I inci grup	5 400	16 200	8 400	25 200	18 000	54 000

MADDE 118. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun;

A) 15 inci maddesi ile 21 inci maddesinin III üncü bendinde yer alan en az ve en çok vergi miktarları (15 inci maddenin 5 ve 6 ncı bendinde yazılı en az vergi miktarları hariç) beş katına,

B) 56 ncı maddesi ile 77 nci maddesinde yer alan en az ve en çok harç miktarları on katına,

C) 60 ncı maddesi ile 74 üncü maddesinde yer alan en az ve en çok harç miktarları beş katına,

D) 65 ve 84 üncü maddesi ile 2589 sayılı Kanunla eklenen Ek 6 ncı maddesinde yer alan en az ve en çok harç miktarları iki katına,

Çıkarılmıştır.

MADDE 119. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 29 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Konu :

Madde 29. — Belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde Posta Telgraf Telefon İşletmesi tarafından tahsil edilen telefon, teleks, faksimili ve data ücretleri (tesis, devir ve nakil ücretleri hariç) Haberleşme Vergisine tabidir.

MADDE 120. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 72 nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

2678 sayılı Kanuna göre kurulan resmî ve özel kombineler bu harçtan muaftır.

MADDE 121. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 89 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Payların hesaplanması :

Madde 89. — a) Harcamalara katılma payları, bir program dahilinde veya istek üzerine doğrudan doğruya yapılan işlerde, bu hizmetler dolayısıyla yapılan giderlerin tamamıdır. Şu kadar ki yapılacak giderler peşin ödendiği takdirde bu paylar ilgililerden yüzde yirmibeş noksanı ile alınır. Ancak, bu tür hizmet giderleri Bayındırlık ve İskân Bakanlığı ile İller Bankası tarafından tespit edilen ve yayınlanan rayiç ve birim fiyatlarla göre hesaplanan tutarları aşamaz.

Özel Devlet yardımları, karşılıksız fon tahsisleri, bu işler için yapılacak bağış ve yardımlar ve istimlak bedelleri giderler tutarından indirilir.

Harcamalara katılma payları bina ve arsalarda vergi değerinin yüzde 2'sini geçemez

Katılma paylarına karşı dava açılabilmesi için, katılma paylarının yarısının önceden belediyelere ödemesi gerekir.

b) Belediyelerin (3030 sayılı Kanunun uygulandığı şehirlerde hizmeti veren belediyelerin) görüşü alınmak suretiyle, Harcamalara Katılma paylarını 1/2'ye (peşin ödeme 1/3'e) kadar indirmeye, pay çeşitlerine göre farklılaştırma yapmaya, payların ödenecek miktarını birlikte veya pay çeşitlerine göre ayrı ayrı olmak üzere İçişleri Bakanlığınca bildirilecek son genel nüfus sayımı sonuçlarını da dikkate almak suretiyle ve belediyeler itibarıyla tespit etmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

MADDE 122. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 91 inci maddesine aşağıdaki hüküm eklenmiştir.

Ancak, yapılacak yazılı tebliğ ile verilecek süre içinde ilgililerin harcamalara katılma paylarını peşin ödemeyi kabul etmeleri halinde, bu paylar, kabule ilişkin yazılı başvuru tarihinden itibaren bir ay içinde tahakkuk ettirilir.

MADDE 123. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 93 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Harcamalara katılma payları belediyelerce veya bunlara bağlı müesseselerce, 92 nci maddeye göre payların ilan ve tebliğ edildiği yılı takip eden yıldan itibaren iki yılda ve dört eşit taksitte, peşin ödemelerde tahakkuk tarihinden itibaren bir ay içinde tahsil olunur. Ancak, yukarıda yazılı ödeme sürelerini, ilgili belediyelerin teklifi üzerine, 5 yıla (peşin ödemelerde bir yıla) kadar uzatmaya ve buna göre taksit sürelerini tespit etmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bakanlar Kurulunca bu yetkinin kullanılması halinde, uzatılan ödeme süreleri için belediyeler, belediye meclislerinin kararı üzerine ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uyarınca alınan tecil faizi oranını aşmamak üzere faiz alabilirler.

MADDE 124. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 96 ncı maddesine aşağıdaki (C) fıkrası eklenmiştir.

C) Bakanlar Kurulu bu Kanunda yer alan maktu vergi ve harçların en az ve en çok miktarlarını belirleyen hadleri birlikte veya ayrı ayrı yahut her vergi ve harçla ilgili tarifelerde yer alan en az ve en çok hadleri birlikte veya ayrı ayrı on katına kadar artırmaya ve Kanunda yazılı hadlerden az ve bu hadlerin on katından çok olmamak üzere yeni hadler tespit etmeye ve 21 inci maddede yazılı Eğlence Vergisi nispetlerini birlikte veya ayrı ayrı bir katına kadar artırmaya veya sifıra kadar indirmeye yetkilidir.

MADDE 125. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 97 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ücrete tabi işler :

Madde 97. — Belediyeler bu Kanunda harç veya katılma payı konusu yapılmayan ve ilgililerin isteğine bağlı olarak ifa edecekleri her türlü hizmet ve belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde yer altı sularından kamu ve özel kişiler tarafından elde edilen kullanma ve sanayi suları için belediye meclislerince düzenlenecek tarifelere göre ücret almaya yetkilidir. Belediyeye tekel olarak verilmiş işler kendi özel hükümlerine tabidir.

Yer altı sularından kamu ve özel kişiler tarafından elde edilen kullanma ve sanayi sularına ait ücretler İstanbul'da İSKİ, 3030 sayılı Kanunun uygulandığı yerlerde Büyük Şehir Belediyeleri tarafından tahsil edilir.

MADDE 126. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununa aşağıdaki mükerrer 97 nci madde eklenmiştir.

Müze giriş ücretleri ile madenlerden belediyelere pay :

Mükerrer Madde 97. — a) Türkiye Büyük Millet Meclisine bağlı millî saraylar haric belediye ve mücavir alan sınırları içinde gerçek ve tüzelkişilerce işletülen her türlü müzelerin giriş ücretlerinin % 40'ı belediye payı olarak ayrılır.

Belediye payı olarak ayrılan miktarın, tahsilini takip eden ayın 15 inci günü akşamına kadar müzenin bulunduğu yer (27.6.1984 gün ve 3030 sayılı Kanunun uygulandığı şehirde Büyük Şehir Belediyelerine) belediyesine ödenmesi mecburidir.

Büyük Şehir Belediyelerince tahsil edilen payın yüzde 75'i İçişleri Bakanlığınca bildirecek son genel nüfus sayımı sonuçlarına göre nüfusları oranında ilgili ilçe belediyelerine dağıtılır.

b) Belediye sınırları ve mücavir alanlar içinde faaliyet gösteren maden işletmelerince, 3213 sayılı Maden Kanununun 14 üncü maddesinde yer alan paylara ilaveten % 2 nispetinde belediye payı ayrılır.

Bu pay, Devlet hakkının Hazineye ödenmesi sırasında işletme tarafından ilgili belediyeye ödenir.

MADDE 127. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 104 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Bu Kanunda yer alan Elektrik ve Havagazı Tüketim Vergisi ile Bina, İnşaat, İşyeri Açma İzni, İmar Mevzuatı Gereğince Alınacak Harçların mücavir alanlarda uygulanabilmesi için belediye hizmetlerinin bu mahallere götürülmüş olması şarttır.

ONUNCU BÖLÜM

3074 Sayılı Akaryakıt Tüketim Vergisi Kanunu ile İlgili Değişiklikler

MADDE 128. — 3074 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Nispet :

Madde 4. — Verginin nispeti % 9'dur.

MADDE 129. — 3074 sayılı Kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Verginin dağılımı :

Madde 6. — Vergi daireleri, Akaryakıt Tüketim Vergisi hâsılatının % 22'sini Kamu Ortaklığı Fonuna, % 48,25'ini T.C. Merkez Bankasında açılacak Akaryakıt Tüketim Fonu hesabına, tahsil edildiği ayı takibeden bir ay içinde yatırırlar.

Akaryakıt Tüketim Fonu hesabında toplanan meblağın, Akaryakıt Tüketim Vergisi hâsılatının % 6'sına te kabul eden kısmı belediyelerin hizmetlerini görebilmeleri için esasları Maliye ve Gümrük Bakanlığı ile Bayındırlık ve İskân Bakanlığınca müştereken hazırlanacak yönetmelik hükümleri çerçevesinde bu belediyelere,

% 5'ine tekabül eden kısmı 2380 sayılı Kanuna göre Bayındırlık ve İskân Bakanlığı emrinde bulunan İller Bankasındaki «Belediyeler Fonu» hesabına, % 22'sine tekabül eden kısmı altyapı tesislerinde kullanılmak üzere Karayolları Genel Müdürlüğüne, % 11'ine tekabül eden kısmı altyapı hizmetlerinde kullanılmak üzere Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğüne, % 3,50'sine tekabül eden kısmı gençlere ve çocuklara hitabeden spor tesisleri kurulması için Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğüne, % 0,75'ine tekabül eden kısmı ise 3040 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi uyarınca kurulan Türk Sporunu Teşvik Fonuna ödenir.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

2380 Sayılı Belediyelere ve İl Özel İdarelerine Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanun ile İlgili Değişiklikler

MADDE 130. — 2380 sayılı Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasındaki % 10,30 ve % 2,30 nispetleri sırasıyla % 9,25 ve % 1,70, üçüncü fıkrasındaki % 8 nispet % 6, dördüncü fıkrasındaki % 2 nispet % 3, altıncı fıkrasındaki % 6 nispet % 2, sekizinci fıkrasındaki % 2 nispet % 1,4 olarak ve dokuzuncu fıkrası «Genel bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamının % 0,25'ine tekabül eden kısmı Belediyelere, % 0,30'una tekabül eden kısmı İl Özel İdarelerine ait paylardan alınarak teşkil olunacak toplam % 0,55'lik kısmı İçişleri ve Bayındırlık ve İskân Bakanlığı emrinde «Mahallî İdareler Fonu» olarak İller Bankasında açılacak bir hesapta toplanır.» Onuncu fıkrası da «Bu fonun Genel bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamının % 0,15'ine tekabül eden kısmı Bayındırlık ve İskân Bakanlığınca belediyelerin imar uygulamalarında, % 0,40'ına (1986 yılında % 0,30'na) tekabül eden kısmı da İçişleri Bakanlığınca mahallî idareler için kullanılır.» şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 131. — 2380 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Geçici Madde 3. — 1 inci madde ile Genel bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamı üzerinden ayrılması öngörülen payların; 1985 yılında % 2'lik, 1986 yılında % 2,30'luk kısmı İller Bankasında Belediyeler Fonu olarak ayrılmak üzere Belediyeler için 1985 yılında % 8,15; 1986 yılında % 8,55 ve İl Özel İdareleri için 1985 yılında % 1,15; 1986 yılında % 1,20 olarak uygulanır.

«Mahallî İdareler Fonu» Genel bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamının 1985 yılında % 0,30'u; 1986 yılında (5/9'u belediyelere, 4/9'u il özel idarelerine ait paylardan olmak üzere) % 0,45'i; 1987 ve müteakip yıllarda % 0,55'i olarak oluşturulur.

MADDE 132. — 2380 sayılı Kanuna aşağıdaki Ek 1 inci, Ek 2 nci ve Ek 3 üncü maddeler eklenmiştir.

Ek Madde 1. — Mahallî idareler tarafından tahsil edilen vergi, resim ve harçlar dolayısıyla kullanılması gereken beyanname, rehber ve diğer basılı kâğıtlardan, İçişleri Bakanlığının teklifi üzerine Maliye ve Gümrük Bakanlığınca basımı ve dağıtım yapılacak olanlara ait basım ve dağıtım giderleri ile bu konuda yapılacak her türlü hizmetlere ait giderler, Genel Bütçe Vergi gelirleri tahsilatı toplamı üzerinden İller Bankasına gönderilen paylardan ödenir.

İller Bankası, söz konusu giderlerin karşılığını, Maliye ve Gümrük Bakanlığınca yapılacak bildirim tarihinden itibaren en geç 15 gün içinde T.C. Merkez Bankasında bu bakanlık adına açılan hesaba yatırır.

Ek Madde 2. — Bu Kanun hükümlerine göre Genel Bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamı üzerinden ayrılan payların, her bir gelir saymanlığı yerine merkezden görevlendirilecek bir saymanlık tarafından ayrılıp gönderilmesi için gereken düzenlemeleri (Bu Kanunun süre ve sorumlulukla ilgili hükümleri saklı kalmak üzere) yapmaya Maliye ve Gümrük Bakanlığı yetkilidir.

Bu hüküm, Genel Bütçeye dahil dairelerce yapılan tahsilattan pay ve fon olarak ayrılıp ilgili yerlere ödenmesine dair diğer kanunlar hakkında da uygulanabilir.

Ek Madde 3. — Bu Kanunun uygulanmasında, bu Kanunda geçen «Genel Bütçe Vergi Gelirleri Tahsilat Toplamı» deyiimi, söz konusu vergi gelirleri tahsilat toplamından vergi iadeleri düşüldükten sonra kalan kısmı ifade eder.

ONİKİNCİ BÖLÜM

6802 Sayılı Gider Vergileri Kanunu ile İlgili Değişiklikler

MADDE 133. — 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 33 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Bakanlar Kurulu, bu maddede belirtilen vergi nispetini bankalar arası mevduat muameleleri ile diğer banka ve sigorta muameleleri için ayrı ayrı veya birlikte % 1'e kadar indirmeye ve yukarıdaki nispeti aşmayacak şekilde yeniden tespit etmeye yetkilidir.

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kadrolar

MADDE 134. — Yarışma ve Yeterlik sınavı sonucu seçilerek 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun Geçici 5 inci maddesi uyarınca geçici sözleşmeli olarak çalıştırılan personelden 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesindeki şartları taşıyanlar; yazılı olarak baş vurmak ve idarece de uygun bulunmak şartı ile durumlarına uygun memuriyet kadrolarına nakledilebilirler.

Sözleşmeli olarak çalışılan sürenin tamamı ilk girişteki derece ve kademe tespitinde değerlendirilir. Artan süreler üst derece ve kademedeki kanunî bekleme süresinde geçmiş sayılır.

MADDE 135. — 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki 1 sayılı cetvelin Maliye ve Gümrük Bakanlığına ait bölümüne aşağıda unvanı, sınıfı, derecesi ve adedi gösterilen 25 000 kadro ilave edilmiştir.

KURUMU : MALİYE VE GÜMRÜK BAKANLIĞI
 TEŞKİLATI : MERKEZ
 Kurum Kod : 035

(I) SAYILI CETVEL
 İhdas Edilen Kadrolar

Unvanı	Sınıfı	Ek	Serbest	Tutulan	Toplam
		Gostergesi	Kadro Adedi	Kadro Adedi	
1. DERECE					
Uzman	G.İ.H.		50		50
2. DERECE					
Uzman	G.İ.H.		50		50
Çözümleyici	»		14		14
Programcı	»		14		14
Mimar	T.H.		1		1
Mühendis	»		1		1
3. DERECE					
Uzman	G.İ.H.		100		100
Çözümleyici	»		9		9
Programcı	»		21		21
Bilgisayar İşletmeni	»		20		20
Mimar	T.H.		1		1
Mühendis	»		2		2
4. DERECE					
Uzman	G.İ.H.		300		300
Çözümleyici	»		11		11
Programcı	»		14		14
Bilgisayar İşletmeni	»		50		50
Şef	»		20		20
Mühendis	T.H.		2		2
5. DERECE					
Çözümleyici	G.İ.H.		6		6
Programcı	»		19		19
Bilgisayar İşletmeni	»		75		75
Şef	»		50		50
Şoför	»		5		5
Mimar	T.H.		1		1
Mühendis	»		2		2
Teknisyen	»		2		2

KURUMU : MALIYE VE GÜMRÜK BAKANLIĞI
 TEŞKİLATI : MERKEZ
 Kurum Kod : 035

(I) SAYILI CETVEL

İhdas Edilen Kadrolar

Unvanı	Sınıfı	Ek		Tutulan Kadro Adedi	Toplam
		Göstergesi	Serbest Kadro Adedi		
6. DERECE					
Programcı	G.İ.H.		16		16
Bilgisayar İşletmeni	»		41		41
Şef	»		35		35
Şoför	»		5		5
Teknisyen	T.H.		2		2
7. DERECE					
Programcı	G.İ.H.		12		12
Şef	»		30		30
Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	»		140		140
Şoför	»		5		5
Teknisyen	T.H.		3		3
8. DERECE					
Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	G.İ.H.		180		180
Program Yardımcısı	»		36		36
Şoför	»		5		5
Teknisyen	T.H.		3		3
9. DERECE					
Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	G.İ.H.		460		460
Daktiloğraf	»		150		150
Şoför	»		10		10
10. DERECE					
Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	G.İ.H.		470		470
Daktiloğraf	»		150		150
Şoför	»		17		17
11. DERECE					
Şoför	G.İ.H.		30		30
12. DERECE					
Şoför	G.İ.H.		30		30
Hizmetli	Y.H.		100		100
Kaloriferci	»		30		30
TOPLAM			2 800		2 800

KURUMU : MALİYE VE GÜMRÜK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA

(I) SAYILI CETVEL

İhdas Edilen Kadrolar

Unvanı	Sınıfı	Ek Göstergesi	Serbest Kadro Adedi	Tutulan Kadro Adedi	Toplam
3. DERECE					
Çözümleyici	G.İ.H.		10		10
Programcı	»		20		20
Bilgisayar İşletmeni	»		20		20
4. DERECE					
Çözümleyici	G.İ.H.		10		10
Programcı	»		20		20
Bilgisayar İşletmeni	»		30		30
Şef	»		150		150
5. DERECE					
Çözümleyici	G.İ.H.		15		15
Programcı	»		30		30
Bilgisayar İşletmeni	»		50		50
Şef	»		200		200
Memur	»		100		100
Yoklama Memuru	»		550		550
Tahsildar	»		75		75
6. DERECE					
Çözümleyici	G.İ.H.		15		15
Programcı	»		30		30
Bilgisayar İşletmeni	»		50		50
Şef	»		400		400
Memur	»		300		300
Yoklama Memuru	»		750		750
İcra Memuru	»		100		100
Tahsildar	»		200		200
7. DERECE					
Şef	G.İ.H.		750		750
Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	»		100		100
Memur	»		400		400
Yoklama Memuru	»		750		750
İcra Memuru	»		50		50
Veznedar	»		40		40
Tahsildar	»		100		100

KURUMU : MALİYE VE GÜMRÜK BAKANLIĞI
TEŞKİLATI : TAŞRA

(I) SAYILI CETVEL

İhdas Edilen Kadrolar

Unvanı	Sınıfı	Ek		Tutulan Kadro Adedi	Toplam
		Gostergesi	Serbest Kadro Adedi		
8. DERECE					
Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	G.İ.H.		150		150
Memur	»		200		200
Yoklama Memuru	»		950		950
İcra Memuru	»		50		50
Tahsildar	»		150		150
9. DERECE					
Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	G.İ.H.		200		200
Memur	»		750		750
Yoklama Memuru	»		3 000		3 000
İcra Memuru	»		150		150
Veznedar	»		35		35
Daktiloğraf	»		200		200
Şoför	»		300		300
Hizmetli	Y.H.		200		200
Bekçi	»		100		100
Kaloriferci	»		100		100
10. DERECE					
Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	G.İ.H.		200		200
Memur	»		1 250		1 250
Yoklama Memuru	»		4 000		4 000
İcra Memuru	»		150		150
Veznedar	»		25		25
Daktiloğraf	»		305		305
Şoför	»		350		350
Hizmetli	Y.H.		300		300
Bekçi	»		150		150
Kaloriferci	»		150		150
11. DERECE					
Daktiloğraf	G.İ.H.		520		520
Şoför	»		400		400
Hizmetli	Y.H.		1 000		1 000
Bekçi	»		500		500
Kaloriferci	»		500		500
12. DERECE					
Şoför	G.İ.H.		550		550
TOPLAM			22 200		22 200

ONDÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kaldırılan Hükümler

Kaldırılan mükümler :

MADDE 136. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 201, 202 ve 206 ncı maddeleri hükümleri ile 203 üncü maddesinin üçüncü ve beşinci fıkraları, 177 nci maddesine 2791 sayılı Kanunun 4 üncü maddesiyle eklenen fıkra, 344 üncü maddesinin 8 numaralı bendine 2791 sayılı Kanunun 10 uncu maddesiyle eklenen hüküm, mükerrer 347 nci maddesinin 1 numaralı bendine 2791 sayılı Kanunun 11 inci maddesiyle eklenen hüküm ve 232, 233 üncü maddelerinin son fıkra hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 137. — 3100 sayılı Katma Değer Vergisi Mükelleflerinin Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanmaları Mecburiyeti Hakkında Kanunun 8 inci maddesi bu Kanunla yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 138. — 193 sayılı Kanunun;

- a) 38 inci maddesinin son fıkrası,
 - b) 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı Kanunla değişik 22, 32, 33, 34 ve mükerrer 122 nci maddeleri,
 - c) 31.12.1981 tarih ve 2574 sayılı Kanunla değişik 77 nci maddesi ile 105 inci maddesi,
- Yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 139. — 766 sayılı Tapulama Kanununun 70 ve 72 nci maddeleri ile 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli 2 sayılı tarifenin 1/5 inci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 140. — 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa bağlı (1) sayılı tablonun III üncü bölümünün 2 nci fıkrasının (a) bendi ile IV üncü bölümünün 1 inci fıkrasının a, b, c, d, e ve f fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 141. — 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 6 ncı maddesi ile 30 uncu maddesinin ikinci, 31 inci maddesinin birinci, üçüncü ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 142. — 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 45 ilâ 51 inci maddeleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 143. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 199 sayılı Kanunla değişen 15 inci maddesinin 2362 sayılı Kanunla değişik 7 numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

ONBEŞİNCİ BÖLÜM

Geçici Hükümler

GEÇİCİ MADDE 1. — a) 193 sayılı Kanunun bu Kanunla değiştirilen 46 ncı maddesi hükmü uyarınca artırılan miktarlara göre yeni takdirler yapılncaya kadar, takdir komisyonlarınca takdir edilen ve halen uygulanmakta olan her bir dereceye ait götürü ticaret ve serbest meslek kazançlarına, bu kazançların 1/3'ü oranında ilave yapılır,

b) Bu Kanun ile Gelir Vergisi Kanununun 51 inci maddesinin 8 numaralı bendine ilave edilen parantez içi hükümle götürü usulden yararlanmalarına imkân verilen ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce mükellefiyetleri gerçek usulde tesis edilmişler, 31.12.1985 tarihi itibarıyla götürü usule tabi olmanın şartlarını taşımaları ve Ocak 1986 ayı içinde bağlı buldukları vergi dairesine yazılı olarak başvurmaları halinde, Gelir Vergisi Kanununun 50 inci maddesi hükmü dikkate alınmaksızın 1.1.1986 tarihinden itibaren götürü usulde teklif olunurlar.

Maliye ve Gümrük Bakanlığı, bu maddede yazılı başvuru süresini bir aya kadar uzatmaya yetkilidir.

c) 1985 takvim yılı kazançlarına ilişkin olarak 1986 takvim yılı içinde kurumlar vergisi beyannamesi veren kurumların 1985 takvim yılında elde ettikleri ve iştirak kazançları istisnası kapsamına giren kazançları üzerinden % 10 gelir vergisi tevkifatı yapılır.

Bu tevkifat kurumlar vergisi beyanname verme süresi içinde yapılır.

d) 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 86 ve 87 nci maddelerinin bu Kanun ile değiştirilen hükümleri, 1985 takvim yılında elde edilen ve münhasıran ücretten ibaret olan gelirler hakkında da uygulanır.

e) 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla değişik mükerrer 116 nci maddesi hükmü ticarî, zirai ve meslekî kazançlarından dolayı 1985 yılında gerçek usulde vergilendirilen mükellefler hakkında da uygulanır.

f) Gelir Vergisi Kanununun 24.12.1980 tarih ve 2361 sayılı ve 31.12.1981 tarih ve 2574 sayılı Kanunlarla değişik 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının 1, 2, 3 ve 11 numaralı bentlerinde yazılı olan ve 1985 takvim yılı içinde elde edilen iratlar için, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan 77 ve mükerrer 122 nci maddeleri hükümleri uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 2. — a) 492 sayılı Kanuna ekli (4) sayılı tarifenin 13 numaralı bendinin (a) ve (c) fıkralarında belirtilen ve Emlâk Vergisi beyanname verilmesini gerektiren işlemlerden, Emlak Vergisi beyanname verme süresi (ek süre dahil) bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar geçmiş olan ve tapuda gösterilmemiş bulunanların 31.12.1987 tarihine kadar tapuda gösterilmesi halinde, ilgili mükellefler hakkında bahis konusu tarifeye bu Kanunla eklenen son fıkra hükmü uygulanmaz.

b) 492 sayılı Harçlar Kanununa ekli (8) sayılı tarifeye bu Kanunla eklenen VIII - Telsiz Harçları bölümünde yazılı olan harçlardan (Yıllık harçlara ait hükümler hariç) 7.10.1983 tarihi ile bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih arasında kalan süreyle ilgili bulunanların ve bu Kanunla harç kapsamına alınan tüm işlem ve belgelere ait yıllık harçların 1.4.1986 tarihine kadar ödenmesi halinde ceza uygulanmaz.

3222 sayılı mülga Telsiz Kanunu hükümleri gereğince ödenen harçlar, bu Kanun hükümleri gereğince ödenecek harçlardan mahsup edilir.

GEÇİCİ MADDE 3. — 1.1.1985 tarihinden sonraki dönemlere ait olmak üzere 2978 sayılı Kanun uyarınca verilmesi gereken vergi iade beyannamelerinin verilme süresi, bu Kanunun yayımlandığı tarihi takip eden 10 uncu günün mesafî saatî sonuna kadar uzatılmıştır. Bu süre içinde verilen vergi iade beyannameleri üzerinden hesaplanan vergi iadeleri, vergi dairelerince bu Kanunun yayımlandığı tarihten itibaren 30 gün içinde ödenir.

GEÇİCİ MADDE 4. — Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte adlarına vergi ve ceza tarh edilen mükelleflerin vergi borcu aslı 300 000 (dahil) lirayı aşmayanlar, vergi borcu aslını % 25 fazlası ile 31.12.1985 tarihine kadar ödedikleri takdirde haklarında kesilen cezalar terkin edilir ve gecikme zammı ile tecil faizi hesaplanmaz.

Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte vergi borcu aslı üçyüzbin lirayı aşmayan mükelleflerden bu vergi borcu ile buna bağlı cezaları ihtilaf konusu yapanlar, ihtilaflarından vazgeçerek 31.12.1985 tarihine kadar vergi aslını % 25 fazlası ile ödemeleri halinde, bunlar hakkında da kesilen cezalar terkin olunur ve gecikme zammı alınmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ait usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tayin ve tespit olunur.

Yürürlük :

MADDE 144. — 1. Bu Kanunun Birinci Bölümünün araziye ait, asgarî ölçüde birim değer tespiti için yeniden kurulan Takdir Komisyonları ve arazi ile ilgili diğer hükümleri ve yoklamadan maksat ve yoklama memurlarına ilişkin hükümleri bu Kanunun yayımı tarihinde, arsalara ait asgarî ölçüde birim değer tespiti için yeniden kurulan Takdir Komisyonları ile ilgili hükümleri 1.3.1986 tarihinde,

2. Bu Kanunun Beşinci Bölümünün, 96 nci maddesiyle 492 sayılı Kanunun (8) sayılı tarifesine eklenen Telsiz Harçlarına ait hükümleri (Yıllık harçlara ait hükümleri hariç) 7.10.1983 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

3. Bu Kanunun 107, 115, 119, 126, 132, 133, 134, 135 ve Geçici 2, 3 ve 4 üncü maddeleri yayımı tarihinde,

4. Bu Kanunun Bakanlar Kuruluna ve Maliye ve Gümrük Bakanlığına yetki veren hükümleri 1.1.1986 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

5. Bu Kanunun diğer hükümleri 1.1.1986 tarihinde,
Yürürlüğe girer.

Yürütme :

MADDE 145. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Cilt	Türkiye Büyük Millet Meclisi		
	Birleşim	Sayfa	
19	16	392	
20	24	131	
	26	292	
	27	344:351	
	28	375:401	
	29	416:437,438:443	
	30	462:499	
	31	512:528,534:567	
	32	574:626	
	21	33	20:55
		34	75:80,81:121
		35	133:175,176:180
		36	220:249
37		281:335,347:351	

I - Gerekçeli 357 ve 357'ye 1 inci Ek S. Sayılı basmayazılar Türkiye Büyük Millet Meclisinin 27 ve 33 üncü Birleşim tutanaklarına bağlıdır.

II - Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Plan ve Bütçe Komisyonu görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/716.